

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114224515
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2114224515.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Mgr. Miroslav Michalička, Vajslova 11, Trnava, správca úpadcu D.. F. G., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom F. XXX, proti žalovanej: D.. P. G., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom F. XXX, zastúpená: JUDr. Tibor Sanák, advokát, Nám. SNP 2, Trnava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadcu a žalovanej, takto

rozhodol:

I. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov úpadcu a žalovanej sa v y p o r i a d a v a tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa p r i k a z u j ú

a) do výlučného vlastníctva úpadcu :

- nehnuteľnosti evidované Okresným úradom K. - katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie F., ako J. súp.č. XXX postavený na parcele č. XXXX/XX, J. postavená na parcele č. XXXX/XX a pozemky parcely registra „. parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX m2, parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m2, parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XX m2 a parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m2, v hodnote 130.000,- eur,

b) do výlučného vlastníctva žalovanej :

- nehnuteľnosti evidované Okresným úradom K. - katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie K., ako pozemky parcely registra „. parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX m2 a parc.č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere XX m2, v hodnote 65.000,- eur,
- osobné motorové vozidlo značky F.-B. M C., M.: K v zostatkovej hodnote 5.000,- eur.

II. Pohľadávky veriteľov Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v zostatku vo výške 10.561,57 eura, V. fond rozvoja bývania zo zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX v zostatku vo výške 8.825,33 eura a A. poisťovňa, a.s. V. D. U. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v zostatku vo výške 61,14 eura, prihlásené v konkurznom konaní sp.zn. 23K/8/2015 vedenom na Okresnom súde Trnava, s t á v a j ú výlučnými záväzkami úpadcu.

III. Úpadca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej na vyrovnanie jej podielu sumu 96.538,17 eura do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

V. Štát m á voči úpadcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% trov konania.

VI. Štát m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% trov konania.

VII. Znalecká organizácia má voči úpadcovi nárok na zaplatenie znalečného v rozsahu 50% súdom priznaného znalečného.

VIII. Znalecká organizácia má voči žalovanej nárok na zaplatenie znalečného v rozsahu 50% súdom priznaného znalečného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (úpadca) sa žalobou zo dňa 17.09.2014, doručenou súdu dňa 24.09.2014, domáhal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) strán sporu.

2. Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 23K/8/2015-23 zo dňa 21.04.2015 bol vyhlásený konkurz na majetok pôvodného žalobcu, pričom do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Miroslav Michalička. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 81 dňa 29.04.2015 a právoplatnosť nadobudlo dňom 30.04.2015. Správca úpadcu podaním zo dňa 28.05.2015, doručeným súdu dňa 29.05.2015, oznámil, že podáva návrh na pokračovanie v konaní.

3. Podľa § 47 ods. 1 a 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKaR“) (v znení účinnom ku dňu 29.04.2015), ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o vedľajšie účastníctvo. (1) V konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. (3)

4. Podľa § 53 ods. 1 a 2 ZoKaR (v znení účinnom ku dňu 29.04.2015), vyhlásením konkurzu zaniká úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Ak došlo vyhlásením konkurzu k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo ak sa do vyhlásenia konkurzu už zaniknuté úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nevyporiadalo, treba vykonať jeho vyporiadanie. (1) Správca je oprávnený vykonať vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého vyhlásením konkurzu namiesto úpadcu vrátane podania návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov príslušným súdom. Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je správca oprávnený uzavrieť len vo forme zmiernu schváleného príslušným súdom. (2)

5. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) ZoKaR (v znení účinnom ku dňu 29.04.2015), ak úpadcovo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo pred vyhlásením konkurzu, ak sa už začalo konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré sa doposiaľ právoplatne neskončilo, vstupuje správca do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu.

6. S poukazom na citované ustanovenia, súd pokračoval ďalej v konaní o vyporiadanie BSM so správcom úpadcu na strane žalobcu namiesto úpadcu, pričom nebolo potrebné vydávať o tom rozhodnutie, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 3 písm. b) ZoKaR vstúpil správca do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu zo zákona.

7. Žaloba bola odôvodnená tým, že manželstvo so žalovanou bolo rozvedené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 20P/90/2013 zo dňa 18.06.2014, pričom k mimosúdnej dohode o vyporiadaní BSM neprišlo. Po pokračovaní v konaní so správcom úpadcu nový žalobca špecifikoval aktíva a pasíva a návrh na vyporiadanie BSM na pojednávaní dňa 13.10.2016. Ako nehnuteľnosti označil rodinný dom s pozemkami v F. (nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre k.ú. F.) v hodnote 130.000,- eur, ktoré navrhol prikázať úpadcovi a stavebný pozemok na A. ulici v K. (nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre k.ú. K.) v hodnote 65.000,- eur, ktorý navrhol prikázať žalovanej. Ako hnutelné veci označil motorové vozidlo F. B. M EČV: K v hodnote 5.000,- eur, ktoré navrhol prikázať do vlastníctva žalovanej, ktorá ho užíva. Ako aktíva označil tiež hodnotu obchodných podielov úpadcu v spoločnostiach K. spol. s r.o. a L. Q., s.r.o., ktoré navrhol prikázať úpadcovi a obchodné podiely úpadcu a žalovanej v spoločnosti OD T., s.r.o. v likvidácii, ktoré navrhol prikázať žalovanej. Pokiaľ ide o obchodné podiely v ostatných obchodných spoločnostiach (maxx realitná kancelária, s.r.o., F. G., s.r.o., F. J., s.r.o., Q., s.r.o.), mal za

to, že ich hodnota je nulová, preto ich nenavrhol zahrnúť do masy BSM. Do masy BSM navrhoval ešte zahrnúť finančné prostriedky vo výške 90.000,- eur, ktoré boli získané predajom bytu č. XX na ul. K. X v K., patriaceho do BSM, v decembri 2012. Ako pasíva označil pohľadávky X. stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 27.833,71 eura, X. stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 10.561,57 eura, A. poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group vo výške 61,14 eura, A. P. vo výške 5.363,27 eura, X. G. vo výške 18.600,- eur, G. obchodnej banky, a.s. vo výške 27.092,77 eura, V. C. vo výške 15.275,99 eura, V. fondu rozvoja bývania vo výške 8.825,33 eura, Q. Q., a.s. (pozn. od 01.08.2017 je jej právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia X. banka Q., a.s.) vo výške 73.221,64 eura. K prikázaniu pohľadávok žalobca uviedol, že tým, že boli prihlásené do konkurzu a boli zistené, musia byť v konkurze aj uspokojované, preto navrhuje prikázať ich úpadcovi.

8. Ako dôkazy žalobca predložil rozsudok OS Trnava č.k. 20P/90/2013-133 zo dňa 18.06.2014 (č.l. 6), výzvu na mimosúdne vyriešenie veci zo dňa 02.09.2014 (č.l. 10), osvedčenie o evidencii vozidla (č.l. 12), výpis z LV č. 1138 (č.l. 14), výpis z LV č. XXXX (č.l. 16), výpisy z obchodného registra (č.l. 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 32), doklady zo V. (č.l. 34-46), faktúru č. 20120049 (č.l. 124), faktúru č. 20140004 (č.l. 125), Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXX (č.l. 126), Splátkový kalendár (č.l. 127, 128, 129), Dohodu o prevode členských práv a povinností (č.l. 130), výpis z účtu v Tatra banka, a.s. (č.l. 152-167), výpis z účtu v ČSOB, a.s. (č.l. 168-188), registráciu vlastníctva (č.l. 280), Prihlášku pohľadávky V. C. (č.l. 281), Zmluvu o pôžičke zo dňa 24.06.2013 (č.l. 282), Prihlášku pohľadávky A. P. (č.l. 283), Zmluvu o pôžičke zo dňa 10.05.2013 (č.l. 284), Súhrnnú prihlášku nezabezpečených pohľadávok PSS, a.s. (č.l. 285), Prihlášku pohľadávky X. (č.l. 287), výpis z účtu (č.l. 288), Prihlášku KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group (č.l. 289), Návrh poisťovej zmluvy (č.l. 290), Výzvu na zaplatenie poistného (č.l. 292), Výpis inkasného účtu poisťovej zmluvy (č.l. 293), Výpis z LV č. XX (č.l. 294), Výpis z LV č. XXX (č.l. 296), výpis z účtu v ČSOB, a.s. (č.l. 329-330), potvrdenie o vklade zo dňa 15.01.2013 (č.l. 331), Žiadanka - životné poistenie zo dňa 03.04.2013 (č.l. 332). Žalobca tiež navrhol doplniť dokazovanie dopytom na Tatra banka, a.s. (č.l. 341) a Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (č.l. 343), ako aj vykonať znalecké dokazovanie ohľadom hodnoty obchodných podielov.

9. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v tom zmysle, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že suma 90.000,- eur získaná ako kúpna cena z predaja bytu č. XX na ul. T. K. č. X v K. patrí do masy BSM. Žalovaná uviedla, že pôvodne patril byt jej rodičom D. T. F. a D. P., ktorí žalovanej previedli členské práva k družstevnému bytu dňa 31.01.2001, čo jasne vyplýva z Dohody o prevode členských práv zo dňa 31.01.2001 ako aj z nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 15.02.2001 medzi B., a D. G. s tým, že nájomná zmluva nadobudla účinnosť 16.01.2001. V súvislosti so zakúpením bytu žalovaná zaplatila sumu 550.000,- Sk pôvodnej nájomkyni bytu pani F., za jej rodičov, na ktorých boli prevedené členské práva a povinnosti k predmetnému bytu dňa 01.11.1995 a následne sa stali nájomcami predmetného bytu. Neskôr v r. 2001 rodičia žalovanej previedli na žalovanú členské práva k predmetnému bytu tak, že jej ich darovali a v podstate jej tento byt vrátili. Pri následnom odkúpení bytu od Bytového družstva v K. už ale figuruje D. ako kupujúci, pretože Bytové družstvo v Trnave im byt muselo predať obom manželom titulom spoločného nájmu bytu a spoločného členstva manželov v družstve. Následne predmetný byt predali kúpnu zmluvou zo dňa 07.11.2012 F. i a I. V. za kúpnu cenu 84.990,- eur. Kúpna cena bola v zmysle ich dohody zaplatená tak, že 84.990,- eur bolo vyplatených na jej účet vedený v ČSOB č. XXXXXXXXXX/XXXX, vzhľadom k tomu, že sa jednalo o byt žalovanej, čo úpadca v tom čase uznával, a preto súhlasil aj s vyplatením kúpnej ceny na jej účet. Suma 5.000,- eur bola vyplatená na účet úpadcu maxx realitná kancelária za sprostredkovanie predaja titulom rezervačného poplatku. Žalovaná ďalej uviedla, že úpadca bezvýhradne uznával jej výlučné vlastníctvo k predmetnému bytu a z kúpnej ceny časť nechal žalovanej a úpadca si zobral sumu 5.000,- eur za sprostredkovanie. Žalovaná tiež uviedla, že z účtu vo VÚB, č. Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX úpadca posielal peniaze V. I., pričom dátumy úhrad a celkovú sumu špecifikovala v podaní zo dňa 03.03.2017, pričom priložila výpisy z účtu. Žiadala, aby v jej prospech bola priznaná polovica zo súm, ktoré úpadca poslal V. I.. K sporiacim účtom v prospech ich detí v PSS, a.s. žalovaná uviedla, že je pravdou, že sporiace účty zakladali spoločne ako manželia, pričom výlučne ona z jej účtu platila na sporiace účty maloletých detí formou trvalého príkazu. Týmto vyvracia tvrdenie úpadcu, že peniaze zo sporiaceho účtu vybral z dôvodu, že na tieto účty prestala žalovaná prispievať v mesiaci november 2013. Žalovaná tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že od 13.05.2013 boli s úpadcom v rozvodovom konaní a od 22.12.2012 nežijú v spoločnej domácnosti, úpadca nebol oprávnený samostatne, bez jej vedomia a súhlasu, aj za existencie BSM, samostatne disponovať so sporiacimi účtami ich detí a transformovať ich na stavebný úver (použiť ich na vybavenie stavebného úveru vo výške cca 50.000,- eur, z ktorého následne vyčerpal cca 40.000,- eur

výlučne vo svoj prospech). Žalovaná uviedla, že úpadca vybral zostatok na účte vedenom v prospech F. G. ku dňu zrušenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX ku dňu XX.XX.XXXX sumu 8.072,81 eura a z účtu vedeného v prospech F. G. ku dňu zrušenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 09.01.2014 sumu vo výške 3.324,14 eura bez jej súhlasu a vedomia. Žalovaná žiada polovicu z týchto súm (spolu 11.396,95 eura) vo výške 5.698,48 eura započítať v jej prospech. Ďalej žalovaná poukazovala na to, že úpadcovi zaplatila sumu 25.500,- eur dňa 20.12.2011, a to priamym vkladom na účet obchodnej spoločnosti K. s.r.o., za účelom vyplatenia zvyšku kontokorentného účtu, nakoľko obchodná spoločnosť K. s.r.o. si zobrala úver v UniCredit Bank Slovakia a.s., ktorý bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva č. Y. zo dňa XX.XX.XXXX na ich pozemok tvoriaci predmet BSM, nachádzajúci sa v kat. úz. K., parc.č. XXXX/X I. o výmere XXX m² a parc.č. XXXX/XX zast. plochy a nádvoría o výmere XX m². Týchto 25.000,- eur vybrala z vlastného účtu dňa 20.12.2011, na ktorom boli výlučne jej peniaze, ktoré mala ešte za slobodna vo výške cca 4.600.000,- Sk, a ktoré sa neskôr zmiešali s peniazmi tvoriacimi ich BSM. Žiada preto započítať túto sumu 25.000,- eur v jej prospech, nakoľko úpadca, prostredníctvom obchodnej spoločnosti K. s.r.o. jej ich doteraz nevrátil. Ďalej žalovaná uviedla, že dňa 22.12.2003 kúpili od F. K. parc.č. XXXX/X záhrady vo výmere XXX m² za kúpnu cenu 316.565,86 Sk. Neskôr dodatkom zo dňa 04.08.2004 bol predmet kúpy upresnený na parc.č. XXXX/X záhrada o výmere XXX m² a parc.č. XXXX/XX zast. plocha (dvor) o výmere XX m². K tejto kúpnej cene bola ešte zaplatená suma 58.125,- Sk za inžinierske siete. Žalovaná tvrdí, že kúpnu cenu vo výške 316.565,86 Sk, ako aj sumu za inžinierske siete vo výške 58.125,- Sk zaplatila ona z jej peňazí, ktoré mala ešte za slobodna, pretože nemali peniaze titulom BSM v takom objeme, aby mohli zaplatiť vyššie uvedené sumy. Žiada preto, aby po prepočítaní na súčasné trhové hodnoty bola cena za pozemok a inžinierske siete započítaná v jej prospech. Ďalej v r. 1997 zakúpili pozemky v kat. úz. F., na ktorých následne postavili rodinný dom súp. č. XXX T. išlo o parcely registra „ „ parc.č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX zapísané na LV č. XXXX, a to za kúpnu cenu 100.000,- Sk. Aj táto suma bola zaplatená z peňazí, ktoré mala žalovaná za slobodna, nakoľko nemali finančné prostriedky v r. 1997 v takom objeme, krátko po uzavretí manželstva patriace do ich BSM. Žiada, aby suma 100.000,- Sk (3.319,39 eura) bola premietnutá na súčasnú trhovou cenu a započítaná v jej prospech. Následne na predmetných nehnuteľnostiach v k.ú. F. stavba bola z časti hradená z úveru v PSS a.s., z časti zo ŠFRB a v časti cca 500.000,- Sk bolo opäť poskytnutých z finančných prostriedkov, ktoré mala žalovaná za slobodna. Preto žiada započítať sumu 500.000,- Sk (16.596,96 eura), po prepočte na súčasnú trhovou hodnotu, v jej prospech. V priebehu konania žalovaná uviedla, že uznáva dve pasívne položky ako spoločné záväzky oboch manželov, a to pohľadávku Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 10.561,57 eura a pohľadávku Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 8.825,33 eura

10. Ako dôkazy žalovaná predložila osvedčenie o evidencii vozidla (č.l. 12), Zmluvu o predaji obchodného podielu (č.l. 65), Rozhodnutie spoločníka obchodnej spoločnosti H., s.r.o. (č.l. 68), Dohodu o prevode členských práv a povinností (č.l. 70), nájomné zmluvy (č.l. 72 a 74), Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu (č.l. 76), Kúpnu zmluvu (č.l. 81), výpis z účtu ČSOB (č.l. (86-88)), Výzvu k úhrade dlhu (č.l. 89), Predžalobnú upomienku PSS, a.s. (č.l. 90), odpoveď PSS, a.s. zo dňa 25.06.2014 (č.l. 91), výpis z účtu Investičnej a rozvojovej banky, a.s. (č.l. 93), výpis z účtu UniCredit Bank Slovakia a.s. (č.l. 94), výpis z účtu ČSOB, a.s. (č.l. 95), Kúpnu zmluvu zo dňa 22.12.2003 (č.l. 96), Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve (č.l. 98), Výzvu zo dňa 01.03.2004 (č.l. 99), Faktúru č. FA0200191 (č.l. 100), potvrdenie o vklade (č.l. 101), výpis z LV č. XXXX (č.l. 102), Kúpnu zmluvu zo dňa 20.06.1997 (č.l. 103), Zmluvu o zriadení záložného práva (č.l. 110), Dodatok č. 1 k zmluve o zriadení záložného práva (č.l. 116), Notársku zápisnicu č. N 6373/2006, Nz 50438/2006, NCRIs 50145/2006 (č.l. 120), Upovedomenie prokurátorky zo dňa 22.05.2015 (č.l. 199), Zápisnicu o výsluchu svedka-poškodeného (č.l. 200), Potvrdenie o vklade zo dňa 20.12.2011 (č.l. 214), Výpisy z účtu v Investičnej a rozvojovej banke, a.s. (č.l. 426-431), výpisy z účtu Prvej komunálnej banke, a.s. (č.l. 432-433), výpisy z účtu v ČSOB, a.s. (č.l. 434-436), výpisy z účtu v SLSP, a.s. (č.l. 437-439), Zmluvu o pôžičke zo dňa 27.10.1995 (č.l. 440), fotokópiu cestovného dokladu (č.l. 441), Žiadosť o možnosť odkúpenia bytu (č.l. 442), Nájomnú zmluvu zo dňa 29.11.1995 (č.l. 443), Prehlásenie zo dňa 17.01.1996 (č.l. 446), výňatok zo stanov BD (č.l. 448), Prehlásenie o prevzatí finančnej čiastky zo dňa 30.01.2006 (č.l. 449), výpisy z účtu v Istrobanke, a.s. (č.l. 450-454 a č.l. 460), Rozhodnutie Správy katastra K. zo dňa 22.08.2011 (č.l. 461), výpis z účtu v ČSOB, a.s. (č.l. 463-465), výpis z účtu v UniCredit Bank Slovakia, a.s. (č.l. 467), výzvu na plnenie zo dňa 04.04.2013 (č.l. 468), odpoveď na výzvu zo dňa 03.05.2013 (č.l. 469), Žiadosť o predloženie dokumentov zo dňa 27.09.2013 (č.l. 470), Vyhlásenie zo dňa 02.10.2013 (č.l. 471), Žiadosť o predloženie dokumentov zo dňa 22.10.2013 (č.l. 472), Prijatie odvolania súhlasu manželky avalistu zo dňa 19.11.2013 (č.l. 473), Výpis z účtu v Sberbank Slovensko, a.s. (č.l. 474-475), e-mailovú komunikáciu (č.l. 476-477), Zmenku zo

dňa 22.06.2012 (č.l. 478), Výpis z účtu v Istrobanke, a.s. (č.l. 479), Debetné avízo pre príkazcu (č.l. 480), uznesenia ORPZ v Trnave ČVS: ORP-XXX/X-VYS-TT-XXXX zo dňa 11.04.2014 a 14.09.2016 (č.l. 481 a č.l. 484), odpovede PSS, a.s. zo dňa 25.06.2014 a zo dňa 26.05.2015 (č.l. 492 a č.l. 494), Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.04.2015 (č.l. 495), tabuľku (č.l. 496), výpis z účtu vo VÚB, a.s. (č.l. 497-526), el. komunikáciu na sociálnej sieti (č.l. 527-531), Splnomocnenie zo dňa 29.06.2011 (č.l. 532), Čiastočný výpis z LV č. 2436 (č.l. 533 a č.l. 535), Čiastočný výpis z LV č. XXXX (č.l. 534), Poistku č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 815), uznesenie OS Trnava č.k. 37P/33/2013-66 (č.l. 817), uznesenie OOPZ Jaslovské Bohunice ČVS: H.-XXXX/JB-TT-XXXX (č.l. 822), Stanovisko k Žiadosti o vyjadrenie k neplateniu výživného zo dňa 18.05.2016 (č.l. 824), Žiadosť o vyjadrenie sa k neplateniu výživného zo dňa 03.05.2016 (č.l. 825), e-mailovú komunikáciu (č.l. 842-843), Zmluvu o pôžičke zo dňa 24.06.2011 (č.l. 845), Zmluvu o pôžičke zo dňa 25.06.2011 (č.l. 847), Zmluvu o pôžičke zo dňa 30.06.2011 (č.l. 849), Zmluvu o pôžičke zo dňa 02.11.2011 (č.l. 851), Zmluvu o pôžičke zo dňa 30.06.2011 (č.l. 853), uznesenie Okresnej prokuratúry Trnava 1Pn532/14/2207-3 (č.l. 898), výpis z účtu v PSS, a.s. (č.l. 900). Žalovaná ďalej navrhla doplniť dokazovanie dopytom na ČSOB, a.s. (č.l. 223), SLSP, a.s. (č.l. 232) a Unicredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. (č.l. 229) a znalecké dokazovanie ohľadom hodnôt obchodných podielov. Žalovaná tiež navrhla doplniť dokazovanie výsluchom svedkov D.. Q. F., J. F. a V. I..

11. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými alebo navrhnutými žalobcom a žalovanou, Znaleckým posudkom č. X/XXXX (č.l. 584), výsluchom úpadcu, žalovanej, svedka D.. Q. F., pričom zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 20P/90/2013-133 zo dňa 18.06.2014 vyplýva, že manželstvo úpadcu a žalovanej bolo rozvedené a maloleté deti pochádzajúce z manželstva boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti žalovanej a úpadca bol zviazaný platiť výživné na maloleté deti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 16.07.2014.

13. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. F. (č.l. 14), vyplýva, že úpadca a žalovaná sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - J. súp.č. XXX postavený na parc.č. XXXX/XX, rozostavaná garáž postavená na parc.č. XXXX/XX a X. parcely registra „, parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX m², parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m², parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XX m² a parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m². Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. K. (č.l. XX), vyplýva, že úpadca a žalovaná sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - pozemky parcely registra „, parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX m² a parc.č. XXXX/XX - I. o výmere 89 m².

14. Z výpisov z obchodného registra na internete vyplýva, že úpadca je vedený ako spoločník spoločnosti K. spol. s r.o., IČO: 35 718 935, Hlavná 3, 917 01 Trnava (č.l. 17 a č.l. 641), spoločnosti L. Q., s.r.o., IČO: 36 279 986, Hlavná 3, 917 01 Trnava (č.l. 27 a č.l. 645). Z výpisu z obchodného registra na internete vyplýva, že úpadca a žalovaná sú vedení ako spoločníci spoločnosti H. T., s.r.o. v likvidácii, IČO: 36 257 621, Hlavná 15, 917 00 Trnava (č.l. 23 a č.l. 648).

15. Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie X. s.r.o. č. 8/2017 (č.l. 584) vyplýva, že všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti A. je vo výške 153.665,17 eura, všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti L. Q., s.r.o., D. je vo výške 1.868,09 eura, všeobecná hodnota obchodného podielu v spoločnosti H. je v prípade úpadcu vo výške 5.590,17 eura a v prípade žalovanej vo výške 22.360,70 eura.

16. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

17. Podľa § 137 písm. b) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 140 ods. 3 CSP, za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka. 3)

20. Podľa § 144 OZ, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

21. Podľa § 145 ods. 1 a 2 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. (1) Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. (2)

22. Podľa § 147 ods. 1 OZ, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

23. Podľa § 136 ods. 2 OZ, spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

24. Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

25. Podľa § 149 ods. 1 a 3 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. (1) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. (3)

26. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

27. Podľa § 44 ods. 1 ZoKaR, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

28. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu

29. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa článku 1 odsek 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Rady (ES) č.1215/2012“), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

31. Podľa článku 1 odsek 2. písm. a) nariadenia Rady (ES) č.1215/2012, toto nariadenie sa neuplatňuje na osobný stav a právnu spôsobilosť fyzických osôb, majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku alebo zo vzťahu, ktorý má podľa rozhodného práva porovnateľné účinky ako manželský zväzok.

32. Podľa § 37d písm. a) zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej „ZMPS“), právomoc slovenského súdu je výlučne daná v konaní, ktorého predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, ak je nehnuteľnosť na území Slovenskej republiky.

33. Podľa § 37e ods. 1 veta posledná ZMPS, dohoda o právomoci je vylúčená v prípadoch uvedených v § 37d.

34. V predmetnom spore nedošlo medzi stranami k uzavretiu zmluvy vo veci vyporiadania BSM úpadcu a žalovanej (§ 53 ods. 2 ZoKaR), preto v súlade s ustanovením § 149 ods. 3 OZ bolo potrebné, aby o jeho vyporiadání rozhodol súd. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu nemá len povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, leží na tej strane sporu, ktorá z existencie ním tvrdených skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

35. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode. Dispozíciu strán sporu konania o vyporiadanie BSM treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 216 ods. 2 CSP (predtým § 153 ods. 2 OSP) len pokiaľ ide o výšku zostatkovej hodnoty vecí, a o to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa na návrh vykonáva aj ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia.

36. V konaní bolo nesporné, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov úpadcu a žalovanej zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode dňa 16.07.2014. Nakoľko bol v priebehu konania tunajším súdom vyhlásený na majetok pôvodného žalobcu konkurz, v konaní bolo potrebné pokračovať so správcom ako žalobcom.

37. Strany sa na pojednávaní dňa 13.10.2016 zhodli, že do masy BSM patria nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre k.ú. F., a to J. súp.č. XXX postavený na parc.č. XXXX/XX, J. postavená na parc.č. Y. parcely registra „, parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX m², parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m², parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XX m² a parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m² a nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre k.ú. K., a to pozemky parcely registra „, parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX m² a parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XX m². Pokiaľ ide o hodnotu nehnuteľností patriacich do BSM, strany sa na uvedenom pojednávaní zhodli aj na hodnote nehnuteľností, a to v prípade nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k.ú. F. vo výške 130.000,- eur a v prípade nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k.ú. K. na hodnote 65.000,- eur. Keďže strany zhodne ustálili hodnotu nehnuteľností, súd v zmysle § 186 ods. 2 CSP vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu. Ak aj žalovaná neskôr spochybnila hodnotu nehnuteľností (v podaní zo dňa 10.10.2017 na č.l. 834), súd na to neprihliadal, pretože v zmysle § 186 ods. 2 CSP, na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Okrem toho, žalovaná na preukázanie ňou tvrdenej vyššej hodnoty nehnuteľností nepredložila žiaden dôkaz, ani nenavrhol jeho vykonanie, keď zároveň s vyššie uvedenými hodnotami súhlasila na pojednávaní dňa 13.10.2016, pričom za uplynutý rok k významnej zmene v hodnotách prísť nemohlo.

38. Ďalej sa strany zhodli, že do BSM patrí osobné motorové vozidlo F.-B. M C., rok výroby XXXX, M.: K ktoré užíva žalovaná. Hoci v Osvedčení o evidencii vozidla (č.l. 64) je ako vlastníkom vozidla uvedená spoločnosť H.. s.r.o., žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že motorové vozidlo odkúpila od firmy v roku 2013, ktoré skutkové tvrdenie žalobca nepoprel, keď sám uvedené vozidlo zahrnul do masy BSM. Súd potom vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu, keď osvedčenie o evidencii vozidla nie je dôkazom o vlastníckom práve k vozidlu. Pokiaľ ide o zostatkovú hodnotu motorového vozidla, strany zhodne uviedli sumu 5.000,- eur.

39. Strany ďalej zhodne navrhli vyporiadať hodnotu obchodných podielov úpadcu v spoločnostiach A. a E., a hodnotu obchodných podielov úpadcu a žalovanej v spoločnosti H.. Znaleckým dokazovaním bola určená všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti A. vo výške 153.665,17 eura, všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti E. vo výške 1.868,09 eura, všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti H., s.r.o. v likvidácii vo výške 5.590,17 eura a všeobecná hodnota obchodného podielu žalovanej v spoločnosti H. vo výške 22.360,70 eura. Strany sporu súhlasili s hodnotami obchodných podielov zistenými znaleckým dokazovaním (č.l. 873 a č.l. 793). Pri obchodných spoločnostiach G., sa strany zhodli, že vzhľadom na nulovú hodnotu obchodných podielov v týchto spoločnostiach nie je potrebné ich vyporiadať.

40. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok (§ 150 OZ). Zároveň je potrebné v rámci vyporiadania v širšom zmysle prihliadnuť na to, či niektorý z manželov nepoužil finančné prostriedky patriace inak do BSM pre svoju výlučnú potrebu, t.j. nie pre spoločné potreby manželov, z ktorého dôvodu sa potom tomuto z manželov zníži jeho vyporiadací podiel. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/833/2015 zo dňa 12.04.2017, v ktorého odôvodnení odvolací súd uviedol, že „predmety inak na vyporiadanie súce (čoho podmienkou je preukázanie ich spolupatričnosti k BSM), v čase rozhodovania však už neexistujúce, pritom z vyporiadania v širšom zmysle slova vylúčenými nie sú, vyporiadať však možno len hodnoty takýchto už masu BSM opustivších predmetov a to spravidla pripísaním ich hodnoty na vrub toho z bývalých manželov, ktorý sa o ich „vyvedenie“ z „množiny“ majetku určeného na vyporiadanie postaral (čo obvykle vedie k tomu, že strane takto si počínajúcej sa zníži suma pripadajúca na jej vyporiadací podiel, ak je tým, komu má na základe vyporiadania v širšom zmysle slova na vyrovnanie niečo zaplatiť druhá strana, alebo sa naopak suma majúca byť vyplatená na vyrovnanie v príslušnom rozsahu zvýši - to vtedy, ak tu diskutovaná okolnosť nastane na strane toho, kto má vyporiadaním nadobudnúť majetok vo vyššej hodnote a z takéhoto dôvodu doplatiť na vyrovnanie niečo strane nadobúdajúcej menej).“ Pokiaľ ide o otázku dôkazného bremena, súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11CoP/40/2017-521 zo dňa 31.01.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „ak v predmetnom konaní žalovaný preukázateľne za trvania manželstva vybral zo spoločného účtu peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom bezpodielového vlastníctva manželov, nesie on dôkazné bremeno o tom, že ich použil v súlade s § 144 OZ teda najmä na bežnú spotrebu manželov alebo na náklady spojené s užívaním a udržiavaním majetku v bezpodielovom vlastníctve. Dôkazným bremenom v prípade výberu peňazí urobeného len jedným z manželov bez vedomia druhého nemožno zaťažiť toho, kto výber neurobil, keďže tento manžel nie je o použití vybraných peňazí nijako informovaný, a teda pokiaľ ide o ich použitie, spravidla nemôže nič tvrdiť a dokazovať. Naopak ten, kto peniaze vybral, vie, ako ich použil a jeho teda zaťažuje dôkazné bremeno pokiaľ ide o ich použitie.“

X1. Medzi stranami bolo sporným, či finančné prostriedky vo výške 89.990,- získané v novembri 2012 ako kúpna cena z predaja bytu č. XX na ul. K., patrili do BSM alebo boli výlučným vlastníctvom žalovanej. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by uvedené finančné prostriedky existovali ku dňu zániku BSM na niektorom z účtov, resp. uvedené ani nebolo tvrdené, nebolo preto možné považovať tieto peňažné prostriedky za aktívum BSM, ale bolo potrebné prihliadnuť na ich použitie na výlučné potreby žalovanej v rámci vyporiadania BSM v širšom zmysle.

42. Z výpisu z účtu žalovanej v ČSOB, a.s. za mesiac 11/2012 (č.l. 329) vyplýva, že dňa 08.11.2012 boli na jej účet pripísané sumy 25.309,69 eura a 59.680,31 eura, t.j. spolu finančné prostriedky vo výške 84.990,- eur. V konaní nebolo sporným a vyplýva to aj z Kúpnej zmluvy zo dňa 07.11.2012 (č.l. 81), že kúpna cena za predaj bytu č. XX na ul. K. bola vo výške 89.990,- eur, z ktorej časť 84.990,- eur bola zaslaná na účet žalovanej a zvyšná časť (t.j. 5.000,- eur) bola poukázaná realitnej kancelárii za sprostredkovanie predaja. Z výpisu z účtu žalovanej v ČSOB, a.s. za mesiac 1/2013 (č.l. 330) vyplýva, že dňa 15.01.2013 bol z účtu realizovaný výber sumy 90.000,- eur v hotovosti. Z potvrdenia o vklade z Tatra banka, a.s. zo dňa 15.01.2013 (č.l. 331) vyplýva, že žalovaná dňa 15.01.2013 sumu 90.000,- eur vložila v hotovosti na účet Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. č.ú. 2622106781. Z odpovede Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 03.11.2016 (č.l. 343) vyplýva, že suma 90.000,- eur bola uhradená ako jednorazové poistné dňa 15.01.2013 na poistnú zmluvu, kde poistníkom a poisteným je žalovaná. Z uvedenej poistnej zmluvy bol zrealizovaný čiastočný odkup vo výške 78.000,- eur, ktorá platba bola poukázaná na účet č. Q dňa 12.04.2013, čo preukazuje aj Žiadanka - životné poistenie zo dňa 03.04.2013 (č.l. 332).

43. Hoci bola na účet žalovanej poukázaná časť kúpnej ceny bytu 84.990,- eur, v konaní bolo preukázané, že žalovaná pre svoje vlastné potreby použila celkom sumu 90.000,- eur. Keďže žalovaná netvrdila a nepreukázala, že by na účte v ČSOB, a.s. boli finančné prostriedky v jej výlučnom vlastníctve (s výnimkou tvrdenia to o sume 84.990,- eur), bolo potrebné prihliadnuť na jej nakladanie so sumou v celkovej výške 90.000,- eur, nakoľko žalobca namietal voči použitiu celej sumy 90.000,- eur, ktorá celá podľa neho patrila do BSM. V zásade ide o použitie finančných prostriedkov majúcich patriť do BSM nie na spoločné potreby manželov, obdobne, ako je uvedené v odseku 51., 52., 53. a 57. rozsudku v opačnom garde, a preto súd posudzoval nakladanie s celou sumou 90.000,- eur, nielen so sumou 84.990,- eur.

44. Žalovaná nakladanie so sumou 90.000,- eur odôvodňovala svojim výlučným vlastníckym právom k bytu č. XX na ul. K. Svoje výlučné vlastnícke právo k predmetnému bytu odôvodňovala žalovaná nasledovne. Uviedla, že požičala svojej matke D.. T. F. milión korún, pričom zmluva bola uzavretá dňa 22.10.1995. Z týchto peňazí bolo 550.000,- Sk poskytnutých priamo žalovanou na vyplatenie pôvodnej nájomkyne pani F. E., na základe čoho táto previedla členské práva k družstevnému bytu na matku D.. T. F. dňa 22.11.1995. Neskôr v roku 2001 previedli rodičia na žalovanú členské práva k predmetnému bytu bezodplatne, lebo pôžička nebola splácaná a splatená, tak D. T. F. si považovala za povinnosť darovať svojej dcére členské práva k družstevnému bytu. V tom čase už bola žalovaná vydatá a podľa stanov bytového družstva sa zapisoval nielen ten, kto nadobúda byt, ale aj jeho partner, preto bol automaticky zapísaný úpadca a syn. Nebolo to však darované jemu, výlučne to bolo darované žalovanej. Žalovaná rodičom žiadnu protihodnotu za byt neplatila, žiadnu protihodnotu nevyplatil ani úpadca. V čase, kedy jej rodičia boli členmi družstva, dlžili žalovanej v tom čase sumu 550.000,- Sk, a vrátením tohto bytu sa dlh vyrovnal.

45. V zmysle Dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 11.12.2000 (č.l. 70), členské práva k predmetnému bytu boli z rodičov žalovanej ako prevodcov prevedené na žalovanú a úpadcu, čím im vzniklo členstvo manželov v bytovom družstve a stali sa spoločnými nájomcami bytu. Zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 02.07.2003 (č.l. 76) úpadca a žalovaná spoločne odkúpili predmetný byt od bytového družstva, čím sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu. Ak potom byt následne predali Kúpnu zmluvou zo dňa 07.11.2012 (č.l. 81), kúpna cena za predmetný byt rovnako patrila do BSM, nakoľko došlo len k transformácii nehnuteľnej veci na inú majetkovú hodnotu, a to peniaze, rovnako patriace do BSM.

46. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/42/2011 zo dňa 27.02.2012, z ktorého odôvodnenia vyplýva ten záver, že dokonca aj v prípade, ak by bola kúpna cena bytu zaplatená z výlučných prostriedkov jedného z manželov, ale kupujúcimi by boli obidvaja manželia a pri uzavretí kúpnej zmluvy by prejavili vôľu nadobudnúť kupovaný byt do bezpodielového spoluvlastníctva, by takto nadobudnutý byt tvoril vec patriacu do bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne uviedol Najvyšší súd ČR v rozsudku sp.zn. 22Cdo/1659/2000 zo dňa 17.10.2001, a síce, že „Najvyšší súd v rozhodnutí zo dňa 19. apríla 2000, sp. zn. 22 Cdo 1658/98, publikovanom v Právnych rozhľedoch č. 8, ročník 2000, str. 357, ktoré je použiteľné aj na daný prípad, vyslovil právny názor, že v prípade, keď kúpna cena nehnuteľnosti bola celkom zaplatená z výlučných prostriedkov jedného z manželov, ale kupujúcimi boli obaja manželia, ktorí obaja jasne prejavili vôľu nadobudnúť túto nehnuteľnosť do bezpodielového spoluvlastníctva, je práve táto vôľa rozhodujúca z hľadiska určenia, či nehnuteľnosť patrí či nepatrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Ak v danej veci účastníci ako manželia písomnou a registrovanou kúpnu zmluvou z 10.3.1976 ako kupujúci nesporne prejavili zhodnú vôľu nadobudnúť označené nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva, potom bez ohľadu na to, že kúpna cena bola zaplatená z finančných prostriedkov rodičov žalovaného (teda rodičmi žalovaného za oboch účastníkov), nemožno urobiť iný záver, než že označené nehnuteľnosti sa stali predmetom bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. Nič nebránilo tomu, aby kúpnu zmluvu ako kupujúci uzavrel sám žalovaný alebo jeho rodičia a nehnuteľnosti tak nadobudol do výlučného vlastníctva buď žalovaný alebo jeho rodičia.“

47. V tu prejednávanej veci bola prejavená vôľa manželov nadobudnúť kupovaný byt do BSM, čo vyplýva jednak výslovne z čl. VI. ods. 2. Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu (č.l. 77), ako aj z toho, že pri nadobúdaní bytu nedošlo k zúženiu zákonom určeného rozsahu BSM v zmysle § 143a ods. 1 OZ. Zároveň nebolo v konaní preukázané (a ani len tvrdené), že by kúpna cena 12.941,80 Sk za byt bola uhradená z iných ako peňažných prostriedkov patriacich do BSM. Bez významu pre posúdenie, či

predmetný byt patril alebo nepatril do BSM úpadcu a žalovanej pritom sú žalovanou tvrdené okolnosti finančných vzťahov medzi ňou a jej rodičmi. Rodičia žalovanej prejavili svoju vôľu previesť členské práva k bytu nielen na žalovanú ale aj úpadcu, čo následne viedlo k tomu, že títo sa po odkúpení bytu od bytového družstva stali bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu. Nie je možné prihliadať na poukazovanie žalovanej na to, že iná možnosť vtedy nebola, pretože rodičia žalovanej neboli nútení členské práva previesť, mohli byť odkúpiť a následne ho darovať žalovanej, čím by sa bola stala nepochybne výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Zámer byť odkúpiť D.. T. F. pritom aj vyplýva zo Žiadosti o možnosť odkúpenia bytu zo dňa 21.08.1997 (č.l. 442).

48. Skutočnosť, že väčšia časť kúpnej ceny za predaj bytu bola vyplatená na účet vedený na meno žalovanej nemôže znamenať uznanie výlučného vlastníctva žalovanej k predmetnému bytu, keď uvedené úpadca poprel a zároveň režim vlastníckeho práva je daný skutočnosťami uvedenými vyššie. Okrem toho, z čl. VI. ods. 1 písm. a) Kúpnej zmluvy (č.l. 82) je zrejmé, že suma 5.000,- eur bola zaplatená ako rezervačný poplatok na účet realitnej kancelárie a suma 84.990,- eur mala byť zaplatená na účet predávajúcich, a teda z uvedeného nevyplýva žiadne uznanie nároku žalovanej na kúpnu cenu zo strany úpadcu, pričom nič nebránilo tomu v zmluve tento nárok výslovne uviesť.

49. Pokiaľ ide o použitie sumy 90.000,- eur vybranej z účtu v ČSOB, a.s., žalovaná v konaní nepreukázala použitie finančných prostriedkov pre spoločné potreby rodiny, keď najskôr tvrdila, že nevie kam išla suma 90.000,- eur (na pojednávaní dňa 17.02.2015 - rub č.l. 134), neskôr tvrdila, že tieto prostriedky použila na výživu detí a bežný život (na pojednávaní dňa 02.06.2015 - č.l. 198). Uvedené tvrdenie však vyvracia skutočnosť výberu uvedenej sumy a jej vloženie do životného poistenia žalovanej, ako aj skutočnosť, že išlo o vysokú sumu, ktorú len ťažko možno spotrebovať na bežnú potrebu za obdobie od výberu do zániku BSM (od 15.01.2013 do 16.07.2014). Ďalšie tvrdenie žalovanej ohľadom použitia sumy 90.000,- eur v podaní zo dňa 10.10.2017 (č.l. 831), síce že peniaze boli použité na splatenie pôžičiek vzniknutých počas manželstva, je novým skutkovým tvrdením uvedeným tri roky po začatí konania, ktoré súd považoval za účelové, a nebolo možné na neho prihliadať ako na hodnoverné.

50. Nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalovanej, že pokiaľ by tieto prostriedky formálne patrili do BSM, bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby mal žalobca nárok na akúkoľvek časť z peňazí, keď dôvod tvrdeného rozporu s dobrými mravmi žalovaná ani nekonkretizovala. Ako už súd uviedol, nadobudnutie predmetného bytu bolo možné riešiť iným spôsobom, ktorý by jednoznačne zaručil výlučné vlastnícke právo žalovanej k bytu, ak tak urobené nebolo, nie je možné to spätne prehodnocovať a účelovo interpretovať vôľu konajúcich osôb. Z vyššie uvedeného dôvodu má žalobca nárok na polovicu z uvedenej sumy 90.000,- eur.

51. Na druhej strane žalovaná žiadala pri vyporiadaní BSM prihliadnuť na to, že počas trvania manželstva úpadca z účtu vo VÚB, č. Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX posielal finančné prostriedky V. I., pričom v podaní zo dňa 03.03.2017 uviedla, že išlo celkom o sumu 7.220,- eur. Zároveň špecifikovala jednotlivé úhrady, a to 10.02.2011 suma 500,- eur, 24.02.2011 suma 500,- eur, 07.03.2011 suma 100,- eur, 18.03.2011 suma 200,- eur, 01.04.2011 suma 500,- eur, 08.04.2011 suma 200,- eur, 21.04.2011 suma 500,- eur, 26.04.2011 suma 200,- eur, 16.05.2011 suma 150,- eur, 03.08.2011 suma 500,- eur, 08.08.2011 suma 200,- eur, 06.09.2011 suma 300,- eur, 28.09.2011 suma 500,- eur, 29.09.2011 suma 300,- eur, 10.10.2011 suma 300,- eur, 24.10.2011 suma 500,- eur, 10.11.2011 suma 200,- eur, 14.11.2011 suma 150,- eur, 21.11.2011 suma 250,- eur, 22.11.2011 suma 100,- eur, 27.12.2011 suma 320,- eur, 24.02.2012 suma 500,- eur, 14.03.2012 suma 200,- eur, 14.05.2012 suma 50,- eur. Žalovaná žiadala, aby v jej prospech bola priznaná polovica z uvedených súm. Ak žalovaná neskôr uviedla, že malo ísť celkom o sumu 7.370,- eur (v podaní zo dňa 10.10.2017 na č.l. 833), odkazovala pritom na svoje skoršie podanie zo dňa 03.03.2017 a jeho prílohy, pričom dôvodnosť navýšenia o sumu 150,- eur ničím nepreukázala, preto súd vychádzal zo sumy 7.220,- eur. Z výpisov z účtu predložených žalovanou (č.l. 497-525) mal súd za preukázané, že z účtu úpadcu boli na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s poznámkou Vlasta Zónová zasielané finančné prostriedky uvedené vyššie v celkovej sume 7.220,- eur. Žalobca zaslanie finančných prostriedkov v celkovej sume 7.220,- eur V. I. nepoprel, úpadca uvedené vysvetľoval tým, že V. I. bola riaditeľka v realitnej kancelárii, a že peniaze boli určené na nejaké firemné režijné náklady, keď nemal čas, prípadne z dôvodu, že sa kupoval darček staršiemu synovi, ktorý ona zakúpila, aby ho nevypredali. Uvedené žalovaná poprela, pričom žalobca zaslanie finančných prostriedkov úpadcom V. I. z uvedených dôvodov ničím nepreukázal. Nie je zároveň uveriteľné vysvetlenie úpadcu, že išlo o finančné prostriedky týkajúce sa podnikania realitnej kancelárie, nakoľko tieto by boli zasielané

z účtu realitnej kancelárie, a nie z účtu súkromného. Zároveň, v konaní nebolo sporným, že úpadca mal s V. I. mimomanželský pomer od 11.09.2001, pričom sú partnermi aj v súčasnosti. Súd potom dospel k záveru, že išlo o nakladanie so spoločnými finančnými prostriedkami pre potrebu úpadcu na svoj mimomanželský pomer, a teda nie pre spoločné potreby rodiny. Z uvedeného dôvodu má žalovaná nárok na polovicu z uvedenej sumy 7.220,- eur.

52. Okrem uvedeného, žalovaná žiadala v rámci vyporiadania BSM v širšom zmysle prihliadnuť na to, že počas trvania manželstva úpadca z účtu vo VÚB, č. Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX posielal finančné prostriedky P. G., pričom v podaní zo dňa 03.03.2017 uviedla, že išlo celkom o sumu 3.000,- eur. Zároveň špecifikovala jednotlivé úhrady (č.l. 496), a to 14.03.2011 suma 1.000,- eur, 29.12.2011 suma 1.000,- eur a 14.03.2012 suma 1.000,- eur. Žalovaná žiadala, aby v jej prospech bola priznaná polovica z uvedených súm. Z výpisov z účtu predložených žalovanou (č.l. 497-525) mal súd za preukázané, že z účtu úpadcu boli na účet č. M. v V. s poznámkou P. C. zaslané finančné prostriedky uvedené vyššie v celkovej sume 3.000,- eur. Žalobca zaslanie finančných prostriedkov v celkovej sume 3.000,- eur Jánovi Čunderlíkovi nepoprel, úpadca uvedené vysvetľoval tým, že k nemu chodievali opekať, že žalovaná si asi nespomína, je to jej alkoholický kamarát, posielali mu peniaze, ktoré užívali v lete aj so svojimi kamarátmi a rodinou. Žalovaná uviedla, že má za to, že uvedená osoba úpadcovi peniaze odkladala na utajený účet v V. alebo V.. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že finančné prostriedky v sume 3.000,- eur boli použité pre potreby manželov alebo rodiny. Vysvetlenie úpadcu o účele prevodu nie je hodnoverné, pretože niet dôvodu, aby si manželia finančné prostriedky za účelom ich spotrebovania v V. posielali na cudzí účet, keď si potrebnú sumu mohli vybrať priamo v V., resp. platiť bezhotovostne. Súd potom dospel k záveru, že išlo o nakladanie so spoločnými finančnými prostriedkami pre výlučnú potrebu úpadcu, a nie pre spoločné potreby rodiny. Z uvedeného dôvodu má žalovaná nárok na polovicu z uvedenej sumy 3.000,- eur.

53. Žalovaná tiež žiadala pri vyporiadaní BSM prihliadnuť na to, že zo sporiacich účtov v prospech ich detí v PSS, a.s. úpadca vybral zostatok na účte vedenom v prospech F. G. ku dňu zrušenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX sumu 8.072,81 eura a z účtu vedeného v prospech F. ku dňu zrušenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa 09.01.2014 sumu vo výške 3.324,14 eura bez jej súhlasu a vedomia. Vzhľadom na to, že od 13.05.2013 boli s úpadcom v rozvodovom konaní a od 22.12.2012 nežili v spoločnej domácnosti, úpadca nebol oprávnený bez jej vedomia a súhlasu za existencie BSM samostatne disponovať so sporiacimi účtami ich detí a transformovať ich na stavebný úver, použiť ich na vybavenie stavebného úveru vo výške cca 50.000,- eur, z ktorého následne vyčerpал cca 40.000,- eur výlučne vo svoj prospech. Žalovaná žiadala polovicu z týchto súm započítať v jej prospech.

54. Žalobca sa k uvedenému vyjadril, že je pravdou, že tieto finančné prostriedky vybral úpadca, avšak toto bolo viac ako rok pred rozvodom manželstva. Úpadca k výberom uviedol, že peniaze sa deťom nezobrali, sporenie detí previedol na svoj osobný účet, pretože ako rodič má na to právo aj podľa zákona, čerpal stavebný úver, použil peniaze ako pôžičku, peniaze detí zostali na účtoch ako 20% istina. Má za to, že išlo o peniaze patriace do BSM a tieto zostali v rámci sporiaceho účtu. Na uvedenú dispozíciu nemal súhlas žalovanej. Zároveň uviedol, že založil nové sporiace účty detí, kde v tom čase pravidelne prispieval po 50,- eur niečo vyše pol roka. Peniaze z tohto úveru boli použité na splatenie kontokorentu, ktoré bol povinný vrátiť za ich spoločnú firmu K. s.r.o z dôvodu vypovedania ručenia t.č. ešte manželky.

55. Medzi stranami nebolo sporné, že finančné prostriedky zo sporiacich účtov v PSS, a.s. patrili do BSM, keďže tieto účty zakladali žalovaná a úpadca ako manželia spolu a na tieto boli vkladané finančné prostriedky pochádzajúce z BSM, resp. vkladanie finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve len jedného z nich tvrdené ani preukázané nebolo. V konaní nebolo preukázané, že by finančné prostriedky pochádzajúce zo sporenia ku dňu zániku BSM existovali, a preto nebolo možné považovať tieto peňažné prostriedky za aktívum BSM, ale bolo potrebné prihliadnuť na ich použitie na výlučné potreby úpadcu v rámci vyporiadania BSM v širšom zmysle.

56. Žalobca v konaní nepreukázal, že by suma spolu 11.396,95 eura (8.072,81 eura + 3.324,14 eura) bola použitá na spoločné potreby manželov a rodiny. Žalobca v konaní poukazoval na to, že tieto finančné prostriedky boli vybrané viac ako rok pred rozvodom manželstva, uvedené však nie je dôkazom o spôsobe použitia finančných prostriedkov, keď zároveň podľa nepopretého tvrdenia žalovanej nežili s úpadcom od 22.12.2012 v spoločnej domácnosti a od 13.05.2013 boli v rozvodovom konaní, preto je

vylúčené použitie sumy 11.396,95 eura pre spoločné potreby rodiny. Z uvedených dôvodov má žalovaná nárok na polovicu z uvedenej sumy 11.396,95 eura.

57. Ďalej žalovaná žiadala v rámci vyporiadania BSM prihladiť na to, že úpadca počas trvania manželstva mal poskytnúť bez jej vedomia a súhlasu pôžičky F. a X. Q. v celkovej výške 1.500.000,- Sk (49.790,88 eura), ktoré pôžičky majú vyplývať z Notárskej zápisnice sp.zn. N 6373/2006 (č.l. 120). Žalovaná poprela, že by bola prítomná pri uzatváraní zmlúv o pôžičke a dohody o urovnaní, že by o nich vedela, resp. že by s nimi súhlasila, pričom uviedla, že dlžníkov nepozná, pričom listiny našla v trezore, keď vypratávala firmu, s tým, že určite by chcela, aby bola uvedená v notárskej zápisnici (č.l. 312). Žalovaná na pojednávaní dňa 14.12.2017 (č.l. 893) spochybnila uvedené pôžičky, označila ich za údajné, poukazovala na časovú zhodu pôžičiek s kúpou bytu V. I. (LV č. XXXX na č.l. 534). Hoci úpadca popieral použitie sumy pôžičiek na kúpu bytu, v konaní nebolo preukázané (pričom dôkazné bremeno niesol žalobca), že by skutočne žalovaná participovala na pôžičkách, resp. že k pôžičkám skutočne došlo. K sume 1,5 mil. Sk úpadca uviedol, že suma 500.000,- Sk bola požičaná od ich právnik, čo však nič nemení na použití spoločných finančných prostriedkov v celej sume 1,5 mil. Sk, nakoľko suma pôžičky 500.000,- Sk musela byť vrátená, pričom žalobca netvrdil, že by bola vrátená z výlučných finančných prostriedkov úpadcu, a teda bola vrátená zasa len zo spoločných finančných prostriedkov. Súd má za to, že keďže išlo o spoločné finančné prostriedky a zároveň žalovaná mala o uvedených pôžičkách (podľa tvrdenia úpadcu) vedieť, je nepochopiteľné, že nebola uvedená v notárskej zápisnici zo dňa 04.12.2006 (č.l. 120) a v Zmluve o zriadení záložného práva zo dňa 21.12.2005 (č.l. 110). Zároveň súd poukazuje na to, že úpadca sa ešte ako žalobca na pojednávaní dňa 17.02.2015 (č.l. 133) vyjadril, že pohľadávku voči X. a F. je ochotný postúpiť na žalovanú za 1,- euro, z čoho je zrejmé, že ju považuje za nevymožiteľnú. Z vyjadrení úpadcu na pojednávaní dňa 24.03.2016 (č.l. 300) mal súd za preukázané, že úpadca sa plnenia od dlžníkov skutočne nedomáhal (zamietnutý návrh na vklad záložného práva a ďalej nekonanie; nezačatie exekučného konania). Z uvedeného mal súd za to, že v prípade sumy 49.790,88 eura (1.500.000,- Sk) bolo spochybnené jej poskytnutie ako pôžičky na základe dohody manželov, a celkovo bolo spochybnené poskytnutie pôžičiek vôbec, keď žalovaná tvrdila, že suma bola použitá iným spôsobom, a síce na kúpu bytu pre V. I.. Hoci úpadca tvrdil, že tento byt bol zakúpený z prostriedkov úveru, uvedené v konaní preukázané nebolo. Žalobca pritom nenavrhol vykonať na preukázanie skutočnosti poskytnutia súm pôžičiek žiaden dôkaz, či už výpis z účtu alebo výsluch dlžníkov ako svedkov. Súd potom dospel k záveru, že poskytnutie pôžičiek nebolo v konaní preukázané, ale v prípade sumy 1,5 mil. Sk (49.790,88 eura) išlo o nakladanie so spoločnými finančnými prostriedkami pre výlučnú potrebu úpadcu, a nie pre spoločné potreby rodiny, z ktorého dôvodu má žalovaná nárok na polovicu z uvedenej sumy.

58. Žalovaná si ďalej v rámci vyporiadania v širšom zmysle uplatnila nárok na sumu 316.565,86 Sk (10.508,06 eura) vynaloženú ako kúpnu cenu za pozemky parc.č. XXXX/X a parc.č. XXXX/XX v k.ú. K., na sumu 58.125,- Sk (1.929,40 eura) vynaloženú na inžinierske siete, na sumu 100.000,- Sk (3.319,39 eura) vynaloženú ako kúpnu cenu za pozemky parc.č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX v k.ú. F., a na sumu 500.000,- Sk (16.596,96 eura), vynaloženú na výstavbu rodinného domu v F., t.j. spolu 32.353,81 eura, s tým, že uvedené sumy zaplatila žalovaná z finančných prostriedkov, ktoré mala ešte za slobodna, pretože nemali peniaze titulom BSM v takom objeme, aby mohli zaplatiť vyššie uvedené sumy. Žalovaná tvrdila, že do manželstva vstupovala s finančným obnosom cca 7.000.000,- Sk, ktorý získala počas niekoľkoročného samostatného podnikania ako fyzická osoba, pričom predložila výpisy z účtov, z ktorých vyplýva, že ku dňu 04.01.1996 bol na jej účte v Investičnej a rozvojovej banky, a.s. zostatok 4.605.971,61 Sk, ku dňu 01.09.1995 bol na jej účte v Prvej komunálnej banky, a.s. zostatok 395.538,41 Sk, ku dňu 02.02.1996 bol na jej účte v Slovenskej sporiteľne, a.s. zostatok 273.453,50 Sk. Uvedené skutkové tvrdenia žalovanej o vynaložení finančných prostriedkov v jej výlučnom vlastníctve na kúpu predmetných pozemkov a na inžinierske siete žalobca žiadnym spôsobom nepoprel, preto neboli v konaní sporné.

59. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok (§ 150 OZ). Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že investície z oddeleného majetku bezpodielového spoluvlastníka (manžela) do spoločného majetku (BSM) sa hradia vo výške (hodnote), v akej boli vynaložené. Táto investícia sa nevracia vo vyššej sume, než ako bola vynaložená; zhodnotenie oddeleného vlastníctva manžela (tým, že stromy narástli a začali prinášať plody) nemá vplyv na výšku podielov na vyporiadaní BSM (viď. rozhodnutie NS SR sp.zn.

3Cdo/330/2006 zo dňa 31.03.2008). V prípade investícií z výlučného majetku manžela do spoločného majetku oboch manželov sú prostriedkami, ktoré je potrebné z BSM nahradiť, prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do spoločného majetku v čase, kedy boli vynaložené, a nie z východiskovej hodnoty (znaleckého odhadu hodnoty, za ktorú by bolo možné hodnotenú stavbu nadobudnúť formou výstavby v čase ohodnotenia na úrovni bez dane z pridanej hodnoty) alebo všeobecnej hodnoty zhotovenej veci (výslednej objektivizovanej hodnoty nehnuteľností a stavieb, ktorá je znaleckým odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnutkou) v spoločnom majetku manželov (porovnaj rozhodnutie NS SR sp.zn. 6 M Cdo 10/2011 zo dňa 26.06.2012).

60. Pri vyporiadaní majetku patriaceho do BSM bolo s poukazom na vyššie uvedené potrebné prihladiť na to, že žalovaná má nárok, aby jej bolo v rámci širšieho vyporiadania nahradené to, čo zo svojho majetku vložila do spoločného majetku, t.j. celkom suma 32.353,81 eura.

61. Žalovaná v rámci vyporiadania BSM navrhovala prihladiť na skutočnosť, že dňa 20.12.2011 zaplatila priamym vkladom na účet obchodnej spoločnosti TORZO s.r.o. sumu 25.500,- eur, a to za účelom vyplatenia zvyšku kontokorentného účtu, nakoľko obchodná spoločnosť K. s.r.o. si zobrala úver v UniCredit Bank Slovakia a.s., ktorý bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva č. Y. zo dňa XX.XX.XXXX na ich pozemky v K. parc.č. XXXX/X a parc.č. XXXX/XX tvoriaci predmet BSM, aby uchránila pozemky pred exekúciou. Ohľadom sumy 25.000,- eur v podaní zo dňa 13.11.2014 (č.l. 60) žalovaná uviedla, že ju vybrala zo svojho účtu dňa 20.12.2011, na ktorom boli výlučne jej peniaze, ktoré mala ešte za slobodna vo výške cca 4.600.000,- Sk, a ktoré sa neskôr zmiešali s peniazmi tvoriacimi ich BSM. Neskôr žalovaná v podaní zo dňa 10.10.2017 (č.l. 832) a na pojednávaní dňa 26.10.2017 (č.l. 879) tvrdila, že sumu 25.500,- eur mala požičanú od súrodencov. Žalovaná žiadala započítať túto sumu 25.000,- eur v jej prospech, nakoľko úpadca jej prostredníctvom obchodnej spoločnosti K. s.r.o. peňažné prostriedky doteraz nevrátil.

62. Žalobca sa k uvedenému vyjadril v tom zmysle, že na uvedenú sumu 25.500,- eur nie je možné prihladiť, pretože týmto došlo k výmazu záložného práva na spoločnom majetku, čím došlo k odstráneniu ťarchy, a tým k zvýšeniu hodnoty majetku, pričom v hodnote pozemku je v súčasnosti aj zahrnutá táto úhrada. Úpadca uviedol, že žalovaná klame, pokiaľ ide o tvrdenie o pôžičke na sumu 25.500,- eur od príbuzných, pričom poukazyval na výpis z ČSOB, a.s., ktorým preukazoval, že dňa 20.12.2011 bolo vybratých v hotovosti 25.500,- eur. K tvrdným pôžičkám úpadca uviedol, že sú to účelové pôžičky, sú to všetko osoby veľmi blízke žalovanej, myslí si, že si nepožičala a ani nevrátila.

63. Súd mal z výpisu z účtu žalovanej v ČSOB, a.s. zo dňa 21.05.2012 (č.l. 95, č.l. 465) za preukázané, že dňa 20.12.2011 bol z účtu uskutočnený výber hotovosti v sume 25.500,- eur. Uvedený výpis z účtu predložila žalovaná ako dôkaz k jej tvrdeniu o uhradení sumy 25.500,- eur (č.l. 60, č.l. 419), pričom zároveň dôvodila, že finančné prostriedky mala ešte z čias za slobodna. Z výpisu z účtu spoločnosti K. spol. s r.o. v UniCredit Bank Slovakia a.s. zo dňa 30.12.2011 (č.l. 94) vyplýva, že žalovaná vložila v hotovosti sumu 25.500,- eur na účet uvedenej spoločnosti dňa 20.12.2011. Z uvedeného mal súd za preukázané, že suma 25.500,- eur bola na účet spoločnosti K. spol. s r.o. uhradená z finančných prostriedkov z účtu vedeného na meno žalovanej v G., a.s..

64. Ak potom žalovaná v podaní zo dňa 10.10.2017 (č.l. 832), t.j. takmer tri roky po jej vyjadrení k žalobe zo dňa 13.11.2014, tvrdila, že sumu 25.500,- mala požičanú od príbuzných, nie je možné vyhodnotiť toto jej neskoršie tvrdenie inak, ako účelové a nehodnoverné. Za nehodnoverné a účelové treba potom považovať aj písomné Zmluvy o pôžičkách (č.l. 845-854) medzi žalovanou ako dlžníkom a veriteľmi: F. I., P. Q., J. F. a D. Q. F., na sumy v celkovej výške spolu 80.000,- eur, ktoré zmluvy žalovaná predložila v konaní až dňa 10.10.2017 (č.l. 832), t.j. tri roky po začatí konania. Zároveň e-mail zo dňa 26.06.2012 nie je dôkazom o dlhu úpadcu voči žalovanej v sume 80.000,- eur, keď úpadca existenciu takéhoto dlhu poprel. Nie je pritom ani zrejmé, ako vôbec mal dlh úpadcu voči žalovanej vo výške 80.000,- eur vzniknúť, keďže pôžičky medzi manželmi z ich spoločného majetku možné nie sú. Zároveň, žalovaná si z nepochopiteľného dôvodu uplatňuje v rámci vyporiadania BSM nárok iba na sumu 25.500,- eur, a nie na sumu 80.000,- eur, hoci tvrdí dlh úpadcu voči nej práve v takejto výške.

65. Pokiaľ ide o pôvodné tvrdenie žalovanej, že suma 25.500,- eur pochádza ešte z výlučných finančných prostriedkov žalovanej, súd poukazuje na to, že k uhradeniu sumy došlo až po 14 rokoch od uzavretia manželstva (15.03.1997). Vzhľadom k tomu, že z výlučných finančných prostriedkov žalovanej bola uhradená kúpna cena za pozemky v F. a K., boli zaplatené inžinierske siete a bola financovaná výstavba rodinného domu s garážou v F., a zároveň BSM v tom čase (20.12.2011) trvalo už viac ako 14 rokov, je vylúčené, aby v prípade finančných prostriedkov na účte v ČSOB, a.s. išlo o finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ale išlo o finančné prostriedky spadajúce do BSM. Uvedené preukazuje aj vyjadrenie žalovanej v podaní zo dňa 03.03.2017 (č.l. 419), kde sama žalovaná uviedla, že všetky investície boli v rokoch 1997-2004, čím sa jej peniaze pred manželstva minuli. Súd preto dospel k záveru, že žalovaná nepreukázala, že suma 25.000,- eur za výmaz ľarchy na pozemkoch v K. bola uhradená z jej výlučných finančných prostriedkov, a preto nie je možné na ňu prihladať v rámci širšieho vypořádania BSM.

66. Žalobca označil ako pasíva majúce byť vysporiadané v rámci tohto konania pohľadávku Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 27.833,71 eura, pohľadávku Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 10.561,57 eura, pohľadávku KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group vo výške 61,14 eura, pohľadávku A. vo výške 5.363,27 eura, pohľadávku X. G. vo výške 18.600,- eur, pohľadávku Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 27.092,77 eura, pohľadávku V. C. vo výške 15.275,99 eura, pohľadávku Štátneho fondu rozvoja bývaní vo výške 8.825,33 eura, pohľadávku Sberbank Slovensko, a.s. (pozn. od 01.08.2017 je jej právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia Prima banka Slovensko, a.s.) vo výške 73.221,64 eura. Žalobca poukazoval na to, že všetky pohľadávky vznikli za trvania BSM, preto má za to, že majú byť zahrnuté do sumy BSM, pričom skutočnosť, že niektoré pohľadávky budú uspokojované z majetku konkurzných podstát spoločností K. spol. s r.o. a H., s.r.o. v likvidácii nemá vplyv na to, aby sa nezahrnuli do masy BSM, pretože ide o pohľadávky z ručenia a účastníkom tu vzniká regresný nárok voči týmto spoločnostiam. K prikázaniu pohľadávok žalobca uviedol, že tým, že boli prihlásené do konkurzu a boli zistené, musia byť v konkurze aj uspokojované, preto navrhuje prikázať ich úpadcovi.

67. Žalovaná zo žalobcom uvedených pasív uznala iba dve pasívne položky ako spoločné záväzky oboch manželov, a to pohľadávku Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 10.561,57 eura a pohľadávku Štátneho fondu rozvoja bývaní vo výške 8.825,33 eura. K pohľadávke Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 27.833,71 eura žalovaná uviedla, že uvedený dlh vznikol poskytnutím pôžičky úpadcovi na základe informácií, ktoré poskytol PSS, a.s., že je rozvedený a pôžičku vo výške 40.240,- eur berie výlučne na svoju osobu. Manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 04.08.2014. PSS, a.s. na základe porušenia všeobecných podmienok zo strany úpadcu - nepredloženie pravdivých údajov a neuhádzanie mesačných splátok, pristúpila k okamžitému odstúpeniu od úverovej zmluvy. Úpadca vystupuje voči PSS, a.s. ako samostatne stojaci dlžník, pričom poskytnuté financie použil výhradne na osobné účely, nie je pravda, že vyplatil kontokorent v banke Sberbank Slovensko, a.s., nakoľko si táto spoločnosť sumu prihlásila v konkurznom konaní. K pohľadávke KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group vo výške 61,14 eura žalovaná uviedla, že o nej nemá vedomosť, dom je poistený v UNIQUE, úpadca poistenie ako povinný nezrušil, napriek informácii, že žalovaná uzavrela novu poisťku v spoločnosti UNIQA, oveľa komplexnejšiu a výhodnejšiu. K pohľadávke Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 27.092,77 eura žalovaná uviedla, že ide o kontokorent spoločnosti H., s.r.o., za ktorú podpísala blanco zmenku, táto pohľadávka je v riešení správcu konkurznej podstaty u H., s.r.o., išlo o poskytnutie kontokorentného úveru právnickej osobe, je to obchodný vzťah medzi dvomi právnickými osobami a pohľadávka bude riešená v konkurznom konaní, ktoré stále prebieha. K pohľadávke Sberbank Slovensko, a.s. (t.č. Prima banka Slovensko, a.s.) vo výške 73.221,64 eura žalovaná uviedla, že pohľadávka vznikla v roku 2012 ako kontokorent poskytnutý spoločnosti K., spol. s r.o., v ktorej bol úpadca v tom čase jediným majiteľom i konateľom. V obchodnej zmluve úpadca vystupuje ako avalista, vyplývajúci z Blankozmenky vrátane Zmluvy o použití zmenky. Žalovaná v tomto obchodnom vzťahu vystupuje ako manželka avalistu, ktorá na základe informácií úpadcu i banky dala dňa 11.09.2012 formálny súhlas no právny úkon úpadcu k podpisu Zmluvy, ktorej súčasťou bola blankozmenka. Sberbank Slovensko, a.s. dňa 09.11.2013 písomne potvrdila prijatie odvolania súhlasu žalovanej so záväzkom úpadcu ako avalistu a majiteľa spoločnosti K. spol. s r.o.. Týmto vzala na vedomie, že žalovaná nesuhlasí s poskytnutým úverom a odmieta ho kryť spoločným majetkom. Týmto vyjadrením banka potvrdila úpadcu ako avalistu - samostatne vystupujúceho dlžníka v obchodnom vzťahu Sberbank Slovensko a.s. - K., spol. s r.o.. Uvedená pohľadávka sa týka obchodnej spoločnosti K. spol. s r.o. na základe obchodnej zmluvy o financovaní medzi obchodnými subjektami - bankou a

obchodnou spoločnosťou a bude riešená v konkurznom konaní, ktoré stále prebieha. K pohľadávkam A. P. vo výške 5.363,27 eura, X. G. vo výške 18.600,- eur a V. vo výške 15.275,99 eura žalovaná uviedla, že podľa dokladov vznikli v roku 2013, keď žili s úpadcom odlúčené, neboli použité do rodiny, ani na deti, v tom čase na neho podala trestné oznámenie za neplatenie výživného, keby mal tieto peniaze k dispozícii, nebol by problém zaplatiť výživné na deti. O pohľadávkach sa dozvedela až v konaní, podľa jej názoru úpadca použil peniaze pre vlastnú potrebu.

68. V Občianskom zákonníku nie sú ustanovenia výslovne upravujúce spôsob vyporiadania spoločných dlhov a pohľadávok manželov, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva v súvislosti so spotrebným a majetkovým spoločenstvom oboch manželov. Súdna prax však zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov medzi manželmi sa zásadne vyporiadávajú aj ďalšie spoločné majetkové práva a povinnosti, vrátane spoločných pohľadávok a dlhov. Je pritom potrebné analogicky použiť ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy im obsahom a účelom najbližšie, konkrétne ustanovenia § 149 a § 150 OZ (§ 853 ods. 1 OZ). Manželia by sa pritom mali podieľať na spoločných dlhoch v rovnakom pomere, v akom sa podieľajú na spoločnom majetku. V prejednávanej veci však bolo potrebné odlíšiť spoločné záväzky manželov a individuálne záväzky jedného z manželov, pretože predmetom vyporiadania boli urobené nielen spoločné dlhy, ale aj záväzky prevzaté výlučne jedným z manželov. O spoločný úver by šlo iba v prípade, ak by zmluvy o úvere uzavreli a podpísali obidvaja manželia (úpadca a žalovaná), pričom za spoločný záväzok manželov nie je možné považovať dlh z úveru zmluvne prevzatým výlučne jedným z nich (porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/714/2015 zo dňa 22.12.2016).

69. Ak teda vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, nejedná sa o spoločný dlh, pretože podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21. decembra 1973 sp. zn. 3 Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Ak však takto získané finančné prostriedky použije na nadobudnutie určitej hodnoty (napr. na kúpu určitej veci), patrí aj táto hodnota za splnenia podmienok uvedených v § 143 OZ do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

70. S poukazom na vyššie uvedené, dospel súd k záveru, že v rámci vyporiadania BSM je potrebné vyporiadať pohľadávku Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 10.561,57 eura, pohľadávku Štátneho fondu rozvoja bývania zo zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX. vo výške 8.825,33 eura a pohľadávku KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2011 vo výške 61,14 eura. V prípade prvých dvoch pohľadávok žalovaná ich súvislosť s majetkovým spoločenstvom oboch manželov nepopierala, a teda ani skutočnosť, že sa má v polovici podieľať na ich splatení. V prípade tretej pohľadávky mal súd za to, že z dôvodu, že ide o pohľadávku vzniknutú za trvania BSM a súvisiacu s majetkovým spoločenstvom oboch manželov, nakoľko ide o poistenie rodinného domu v ich BSM, rovnako ide o spoločnú pohľadávku voči obom manželom. Z uvedeného vyplýva, že na splatení uvedených pohľadávok sa má každý z bývalých manželov podieľať v polovici.

71. V prípade ostatných pohľadávok uvedených v odseku 66. rozsudku mal súd za to, že nešlo o právne úkony, ktoré by sa týkali spoločných vecí, nevznikol nimi spoločný záväzok manželov (úpadcu a žalovanej), nešlo o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí manželov a rodiny, a preto nie je dôvod ich vyporiadavať v tomto konaní, ani uvádzať ich vo výroku rozsudku. V prípade pohľadávky Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vo výške 27.833,71 eura vznikol dlh poskytnutím úveru výlučne úpadcovi (ktorý uviedol, že je rozvedený, hoci v tom čase nebol), bez súhlasu žalovanej, pričom žalobca v konaní nepreukázal, pričom dôkazné bremeno bolo na jeho strane, že by úpadca finančné prostriedky použil pre potreby rodiny, a preto ide o výlučný dlh úpadcu. V prípade pohľadávky Československej obchodnej banky, a.s. vo výške 27.092,77 eura a pohľadávky Sberbank Slovensko, a.s. (t.č. Prima banka Slovensko, a.s.) vo výške 73.221,64 eura, v oboch prípadoch ide o obchodno-právny vzťah medzi bankou a obchodnou spoločnosťou (, uvedené úvery sa nijako netýkali spotrebného a majetkového spoločenstva manželov, ale výlučne podnikateľskej činnosti obchodných spoločností. Nakoľko sa uvedené záväzkové vzťahy netýkali potrieb rodiny, nie je možné považovať uvedené pohľadávky za spoločné pohľadávky oboch manželov. V prípade pohľadávok A. P. vo výške X.XXX,XX

eura, X. G. vo výške 18.600,- eur a V. C. vo výške 15.275,99 eura, tieto vznikli v roku 2013 (č.l. 281-282, č.l. 283-284, č.l. 287-288), v ktorom období už manželia žili oddelene (skutkové tvrdenie žalovanej, že manželia nežili v spoločnej domácnosti od 22.12.2012 popreté nebolo), žalobca nepreukázal, že by boli finančné prostriedky použité úpadcom pre potreby rodiny, a preto ide o výlučné záväzky úpadcu, ktoré sa v rámci tohto konania nevyporiadavajú. Hoci všetky vyššie uvedené pohľadávky voči úpadcovi neboli popreté v rámci konkurzného konania, a preto sa pre účely konkurzného konania považujú za zistené (§ 32 ods. 16 ZoKaR), uvedené neznamena, že je možné ich považovať za spoločné záväzky manželov úpadcu a žalovanej. Nakoľko nebolo preukázané, že by išlo o spoločné záväzky oboch manželov, niet dôvodu vyporiadavať uvedené záväzky v tomto konaní.

72. Pri vyporiadaní BSM by mali byť medzi strany sporu rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti ich podielov, pričom základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (tzv. princíp parity). Súdna prax odklon o princípu rovnosti podielov (tzv. disparitu podielov) označuje za postup výnimočný, a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje zásadu (východisko) a disparita výnimku (odklon od východiska) parity podielov. Posudzovanie výšky podielu manželov podľa toho, ako sa zaslúžili o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva, sa v súdnom konaní uplatňuje teda výnimočne, a to spravidla iba v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, pretože sa vyhýbal práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutí spoločných vecí zaslúžil skutočne len v podstatne menšej miere. Prihliadnutie na mieru pričinenia manželov o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí nemožno brať paušálne podľa výšky príjmov toho-ktorého manžela a mechanicky v takom smere, v akom prispievali na potrebu rodiny a spoločnej domácnosti. V konaní nebolo možné priznať niektorému z manželov väčší podiel pri vyporiadaní BSM z dôvodu väčších zásluh na vytvorení majetku, ale súd vyhodnotil podiely oboch strán sporu na majetku patriaceho do BSM ako rovnaké, keď zároveň každý z nich aj výslovne žiadal polovičný podiel na majetku. Ako žalovaná, tak úpadca, sa pričínili o dosiahnutie vysokej hodnoty masy BSM, z toho úpadca napr. v prípade hodnoty obchodného podielu spoločnosti K. spol. s r.o.. Hoci žalovaná poukazovala na mimomanželský pomer úpadcu a v súvislosti s tým užívanie majetku patriaceho do BSM pre vlastnú potrebu (platby pre V. I. a P. G., výber z PSS, a.s.), na použitie tohto majetku bolo prihliadnuté v ods. 51., 52. a 56. rozsudku, a nie je možné zohľadniť túto skutočnosť dvakrát. Obdobne to platí aj v prípade pôžičiek v odseku 57. rozsudku. V prípade pohľadávok voči úpadcovi, ktoré sú jeho výlučnými záväzkami, tieto neboli záväzkami týkajúcimi sa spoločného života manželov, budú uspokojené z majetku úpadcu prikázaného do podstaty a teda neovplyvnili spoločný majetok manželov. Na druhej strane, v súvislosti s konkurzom na majetok manžela súd dodáva, že ani v takom prípade sa pri vyporiadaní BSM nerezignuje na princíp rovnosti podielov manželov na spoločnom majetku (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/2111/2010 zo dňa 18.04.2012).

73. K špecifikám vyporiadania BSM v prípade konkurzu na majetok jedného z manželov súd uvádza ešte nasledovné. V súlade s ustanoveniami § 67 ods. 1 písm. a), § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 91 ods. 1 ZoKaR, v konkurze na majetok úpadcu je speňažovaný všetok majetok, ktorý úpadcovi patril v čase vyhlásenia konkurzu, t.j. aj všetok majetok, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, úpadcu a žalovanej. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je pritom zákonom lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku a Občianskemu zákonníku. Účelom zákona o konkurze a reštrukturalizácii je čo najvyššie, hospodárne a efektívne uspokojenie veriteľov úpadcu. Do konkurzu na majetok úpadcu sú veritelia oprávnení prihlásiť si všetky pohľadávky, ktoré im vznikli voči úpadcovi a súčasne sú oprávnení byť v konkurze uspokojení zo všetkého majetku, ktorý úpadcovi patril v čase vyhlásenia konkurzu. Žalovaná sa okamihom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu dostala do rovnocenného postavenia veriteľa spolu s ostatnými veriteľmi, ktorí si uplatnili svoje pohľadávky prihláškami do konkurzu. Ak by súd v konaní o vyporiadanie BSM rozhodol tak, že by zvýhodnil žalovanú v porovnaní s právnym postavením ostatných veriteľov, kde žalovaná by bola v jej pohľadávke uspokojená a vo väčšom pomere ako budú uspokojovaní všetci ostatní veritelia, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili v konkurze, takéto prípadne rozhodnutie by bolo v zásadnom rozpore s účelom a cieľom zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorého jediným cieľom pomerné uspokojenie všetkých veriteľov úpadcu s tým, že pomer uspokojenia musí byť zásadne rovnaký. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/407/2014 zo dňa 28.01.2015. Súd ďalej poukazuje na § 147 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená z majetku patriaceho do BSM. S poukazom na

uvedené ustanovenie neexistuje žiadny dôvod pre uprednostnenie pohľadávky manželky úpadcu pred pohľadávkami jeho ostatných veriteľov. V zmysle § 147 ods. 1 OZ je manžel úpadcu vždy povinný strpieť, aby bol záväzok úpadcu uhradený zo spoločného majetku pariačeho do BSM. Zároveň súd poukazuje na to, že v prípade predĺženého BSM je jeho vyporiadanie „na polovicu“ nie je praktické, pretože manžel úpadcu sa i tak neubráni prípadnej exekúcii, keďže vyhlásenie konkurzu a ani vyporiadanie BSM nič nemení na hmotnoprávnom pravidle podľa § 147 ods. 1 OZ. V prejednávanej veci však o prípad predĺženého BSM nešlo.

74. Pokiaľ ide o vyporiadanie nehnuteľností, súd rozdelil nehnuteľnosti nadobudnuté počas manželstva tak, že do výlučného vlastníctva úpadcu prikázal nehnuteľnosti evidované Okresným úradom K. - katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie F., ako J. súp.č. XXX postavený na parcele č. XXXX/XX, J. postavená na parcele č. Y. parcely registra „C“ parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX mX, parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m², parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XX m² a parc.č. XXXX/XX - I. o výmere XXX m², v hodnote 130.000,- eur. Na rodinnom dome viazne záložné právo v prospech Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., ktorá pohľadávka je prihlásená v konkurze (ktoré skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná nepoprela, preto sa považujú za nesporné), kde bude uspokojovaná, preto súd uvedené nehnuteľnosti prikázal úpadcovi, pričom tieto v konečnom dôsledku budú spadať do konkurznej podstaty. Žalovaná v priebehu konania ani nenavrholala prikázať uvedené nehnuteľnosti v F. do svojho výlučného vlastníctva, keď zároveň žalobca na pojednávaní dňa 19.05.2016 (č.l. 311) uviedol, že sa dohodli so žalovanou na tom, že nehnuteľnosti v F. prípadnú do konkurzu a nehnuteľnosti v K. žalovanej. Do výlučného vlastníctva žalovanej súd potom prikázal nehnuteľnosti evidované Okresným úradom K. - katastrálnym odborom na liste vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie K., ako pozemky parcely registra „,“ parc.č. XXXX/X - I. o výmere XXX mX a parc.č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², v hodnote 65.000,- eur, o ktoré mala záujem žalovaná, keď žalovaná sa v konaní vyjadrila, že má záujem bývať s deťmi v K., pričom si chce na stavebnom pozemku K. postaviť rodinný dom.

75. V konaní sa strany nezhodli na tom, komu má byť prikázané motorové vozidlo F.-B. M C., M.: K v zostatkovej hodnote 5.000,- eur, pričom žalobca navrhoval prikázať ho do vlastníctva žalovanej, nakoľko ho užíva. S uvedeným spôsobom vyporiadania žalovaná nesúhlasila. V priebehu konania bola snaha strán sporu dohodnúť sa spôsobom, že by bolo motorové vozidlo odovzdané úpadcovi, v tom čase ešte žalobcovi, ku ktorému odovzdaniu však neprišlo. Súd preto predmetné motorové vozidlo prikázal so zreteľom na dobu, ktorá uplynula od rozvodu manželstva, do vlastníctva žalovanej, ktorá ho má od zániku BSM v držbe a u ktorej došlo k jeho opotrebeniu, keď nebolo možné prihladiť na vyjadrenie žalovanej, že motorové vozidlo nechce. Súd pritom podporne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22 Cdo 980/2003 zo dňa 02.12.2003, v zmysle ktorého sa v súdnej praxi v konaniach o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva uplatňuje zásada, aby pokiaľ možno (najmä s ohľadom na dobu, ktorá uplynula od rozvodu manželstva či na oddelené bývanie manželov) boli veci prikázané tomu z účastníkov, ktorý ich má či naposledy mal v držbe a u ktorého došlo k ich amortizácii."

76. K vyporiadaniu obchodných podielov v obchodných spoločnostiach súd uvádza, že podľa § 143 OZ do BSM patrí všetko to, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov počas trvania manželstva. Predmetom vlastníctva môžu byť len veci, resp. aj majetkové práva. Vzhľadom k tomu, že obchodný podiel nemá hmotnú povahu, nie je možné ho považovať za vec v právnom zmysle. Obchodný podiel v zmysle § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Obchodný podiel tak predstavuje nielen majetkové práva, ale aj nemajetkové práva a povinnosti spoločníka a tomu zodpovedajúcu účasť na spoločnosti, t.j. predstavuje podiel na riadení, rozhodovaní a kontrole činnosti obchodnej spoločnosti. Súhrn práv a povinností spoločníka predstavuje kvalitatívnu stránku obchodného podielu, ktorá je vyjadrená v právnom postavení v spoločnosti, t.j. účasti spoločníka na spoločnosti pri vykonávaní jeho práv a povinností a kvantitatívna stránka obchodného podielu je vyjadrená výškou obchodného podielu a tomu zodpovedajúcej miere účasti spoločníka na majetku spoločnosti. Obchodný podiel vecou ako takou nie je, pričom nejde ani výlučne o majetkové právo, keď obchodný podiel predstavuje tzv. „inú majetkovú hodnotu“, ktorá má jednak majetkový, ale aj nemajetkový charakter. Súd má za to, že nie je možné, aby do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrilo obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným ako taký, nakoľko nie je vecou (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Obdo 30/2009 zo dňa 26.11.2009). Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v

širšom zmysle však môže byť aj hodnota obchodného podielu, ak bol nadobudnutý počas trvania manželstva zo spoločných peňažných prostriedkov.

77. Pri určení hodnoty obchodného podielu sa vychádza z jeho stavu v čase zániku BSM, avšak z jeho ceny či cenových relácií platných v čase vyporiadania (rozsudok NS SR z 31.03.2006, R 27/2007). Predmetom konania bolo vyporiadanie hodnôt obchodných podielov úpadcu v spoločnostiach K. spol. s r.o. a L. Q., s.r.o., a vyporiadanie hodnôt obchodných podielov úpadcu a žalovanej v spoločnosti H., s.r.o. v likvidácii. Keďže všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti K. spol. s r.o. bola podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM vo výške 153.665,17 eura, pričom ku dňu zániku BSM bol úpadca spoločníkom spoločnosti, žalovaná má nárok na polovicu hodnoty obchodného podielu, t.j. na sumu 76.832,59 eura. Obdobne, keďže všeobecná hodnota obchodného podielu úpadcu v spoločnosti L. Q., s.r.o. bola podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM vo výške 1.868,09 eura, pričom ku dňu zániku BSM bol úpadca spoločníkom spoločnosti, žalovaná má nárok na polovicu hodnoty obchodného podielu, t.j. na sumu 934,05 eura. V prípade obchodnej spoločnosti O. keďže všeobecná hodnota obchodného podielu v uvedenej spoločnosti bola podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM u úpadcu vo výške 5.590,17 eura a u žalovanej vo výške 22.360,70 eura, pričom spoločníkom zostáva žalovaná (§ 148 ods. 2 OBZ), preto má úpadca nárok na dorovnanie hodnoty obchodného podielu 8.385,27 eura ($(5.590,17 + 22.360,70 = 27.950,87 / 2 = 13.975,44 - 5.590,17 = 8.385,27$ eura. Nakoľko obchodné podiely v obchodných spoločnostiach maxx realitná kancelária, s.r.o., F. G., s.r.o., F., s.r.o., Q., s.r.o. boli na základe zhodných skutkových tvrdení strán bez hodnoty, nebolo potrebné hodnoty týchto obchodných podielov vyporiadať.

78. Konanie o vyporiadanie BSM sa nepochybne týka majetku, pričom z dôvodu, že v rámci žaloby bola pôvodne predmetom vyporiadania urobená aj nehnuteľnosť nachádzajúca sa v V., v konaní bol cudzí prvok, a preto bolo potrebné skúmať, či súd disponuje oprávnením vo veci tejto nehnuteľnosti konať a rozhodnúť. Na pojednávaní dňa 13.10.2016 sa strany zhodli, že do masy BSM patria iba nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území SR, netrvali na vyporiadaní pozemku v V. a nezahrnuli ho do masy BSM. Keďže strany zhodne pozemok v Španielsku do masy BSM nezahrnuli, nebolo potrebné pripúšťať zmenu petitu žaloby, nakoľko v zmysle § 140 ods. 3 CSP sa za zmenu žaloby nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, čo je aj prípad konania o vyporiadanie BSM (§ 137 písm. b) CSP).

79. Nad rámec súd uvádza, že ak by pozemok v V. bol predmetom vyporiadania, nakoľko sa cudzí prvok týka štátu patriaceho do Európskej únie, bolo by v prvom rade potrebné skúmať, či existuje platné a účinné nariadenie, ktoré sa na daný právny vzťah uplatní. Vyššie citované ustanovenie článku 1 odsek 2. písm. a) nariadenia Rady (ES) č.1215/2012 výslovne vylučuje použitie jeho právnej úpravy na majetkové práva vyplývajúce z manželského záväzku, teda aj BSM, bolo by preto potrebné použiť zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, keď medzi Slovenskou republikou a V. kráľovstvom nie je uzavretá medzinárodná zmluva, ktorá by takýto právny vzťah upravovala. Keďže právomoc slovenského súdu je v zmysle § 37d písm. a) ZMPS daná iba v prípade vecného práva k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky, pričom zároveň je v zmysle § 37e ods. 1 veta posledná ZMPS vylúčená dohoda o právomoci v tomto prípade, je potrebné konštatovať, že súdy SR nemajú právomoc konať o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov k stavebnému pozemku V. v X. T. o výmere XXXX m².

80. Súd dodáva, že v konaní o vyporiadanie BSM sa vyporiadávajú len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania, povinnosťou súdu nie je z vlastnej iniciatívy zisťovať veci, ktoré má zahrnúť do masy BSM (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22 Cdo 684/2004 zo dňa 27.09.2004). To isté logicky platí aj pre pohľadávky každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na jeho oddelený majetok (§ 150 druhá veta OZ) (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22 Cdo 999/2006 zo dňa 09.11.2006). Z daného vyplýva, že masu BSM súd ustalať v súčinnosti s oboma stranami sporu, pričom tieto sa na mase BSM zhodli na pojednávaní dňa 13.10.2016.

81. Ak žalovaná v podaní zo dňa 10.10.2017 žiadala navýšiť časť aktív o zatiaľ nevyčíslenú čiastku, ktorú úpadca uhradil za hypotéku za nehnuteľný majetok - pozemok v V., súd uvádza, že jednak úver žiadnym spôsobom nešpecifikovala, keď zároveň ani neuviedla konkrétne, o akú čiastku má ísť, pričom

povinnosť tvrdenia bola na jej strane. Navyše, ak hypotéka bola poskytnutá za účelom nadobudnutia pozemku v V. patriaceho do BSM (ktorý pre nedostatok právomoci súdov SR nemohol byť vyporiadáný v tomto konaní), išlo o spoločný záväzok manželov týkajúci ich spoločného majetku, na ktorého splácaní sa mali podieľať obaja. Nakoľko však žalobca v konaní nežiadal ako pasíva vyporiadať aj tento úver, súd tento úver nevyporiadaval (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22 Cdo 999/2006 zo dňa 09.11.2006).

82. Cena všetkých vecí a hodnôt v BSM rozdelených medzi úpadcu a žalovanú predstavuje celkom sumu 383.484,13 eura (nehnutelnosti prikázané do vlastníctva úpadcu v hodnote 130.000,- eur; obchodné podiely úpadcu v hodnote 161.123,43 eura (153.665,17 eura + 1.868,09 eura + 5.590,17 eura); nehnuteľnosti prikázané do vlastníctva žalovanej v hodnote 65.000,- eur; motorové vozidlo prikázané do vlastníctva žalovanej v zostatkovej hodnote 5.000,- eur; obchodný podiel žalovanej v hodnote 22.360,70 eura). Úpadcovi boli prikázané nehnuteľnosti a zostali mu obchodné podiely celkom v hodnote 291.123,43 eura (130.000,- eur + 153.665,17 eura + 1.868,09 eura + 5.590,17 eura). Žalovanej boli prikázané nehnuteľnosti, motorové vozidlo a zostal jej obchodný podiel celkom v hodnote 92.360,70 eura (65.000,- eur + 5.000,- eur + 22.360,70 eura).

83. K vloženiu sumy 32.353,81 eura z výlučného majetku žalovanej do spoločného majetku (viď odseky 58.-60. rozsudku), súd uvádza, že pohľadávka toho z manželov, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok, nesmeruje voči druhému z manželov, ale voči celej mase spoločného majetku, ktorého hodnota je nižšia o výšku takejto investície resp. vnosu. Preto pri stanovení výšky vyrovnacích podielov nemožno hodnotu vnosu odpočítať od čiastky, ktorú by mal účastník druhému zaplatiť, ale je v prvom rade potrebné určiť výšku celkového majetku (hodnôt, vecí a aktív) tvoriaceho masu BSM a výšku investície. Výška podielu každého z manželov sa určí tak, že od celkovej hodnoty spoločného majetku manželov sa odpočíta výška investície a takto získaná hodnota je určujúca pre základné vyčíslenie výšky podielu pre každého z manželov, pričom pri rovnosti podielov je to polovica uvedenej čiastky. Následne, k podielu manžela, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok, je potrebné pripočítať výšku jeho investície, pričom súčet musí dať celkovú hodnotu aktív spoločného majetku manželov. Potom možno vypočítať sumu konkrétneho vyrovnacieho podielu (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22 Cdo 4072/2010, sp.zn. 22 Cdo 4509/2011).

84. S poukazom na vyššie uvedený odsek potom súd sumu 383.484,13 eura znížil o sumu 32.353,81 eura, t.j. o čiastku, ktorú žalovaná vynaložila na tento majetok zo svojho, pričom výsledkom je suma 351.130,32 eura. Z uvedenej sumy má úpadca dostať majetok v hodnote zodpovedajúcej polovici tejto čiastky, t.j. v hodnote 175.565,16 eura a žalovaná, ktorá čiastku 32.353,81 eura vynaložila zo svojho, majetok v hodnote o 32.353,81 eura vyšší, teda v hodnote 207.918,97 eura. Úpadcovi boli prikázané veci v hodnote 291.123,43 eura a žalovanej boli prikázané veci v hodnote 92.360,70 eura. Rozdiel oproti tomu, čo má žalovaná dostať je suma 115.558,27 eura (podiel 207.918,97 eura - 92.360,70 eura), ktorá suma predstavuje vyrovnací podiel pre žalovanú.

85. Pri vyporiadaní majetku patriaceho do BSM je ďalej potrebné prihliadnuť aj na to, čo majú úpadca a žalovaná nahradiť do tohto majetku, ak išlo o sumu vynaloženú na ich individuálny majetok, resp. použitú výlučne pre potrebu len jedného z nich, pričom v prípade úpadcu ide o sumu 71.407,83 eura (7.220 eur + 3.000 eur + 11.396,95 eura + 49.790,88 eura) a v prípade žalovanej o sumu 90.000 eur, z ktorej sumy má každý z manželov nárok na polovicu. Úpadca by tak mal nahradiť do BSM sumu 35.703,92 eura a žalovaná sumu 45.000,- eur, pričom po započítaní ide o sumu 9.296,08 eura v neprospech žalovanej, o ktorú je potrebné znížiť jej vyrovnací podiel, po čom jej vyrovnací podiel predstavuje sumu 106.262,19 eura (115.558,27 eura - 9.296,08 eura).

86. Pokiaľ sú súčasťou vyporiadania aj dlhy (pasíva), na ktorých úhrade sa majú manželia podieľať rovným dielom (uvedené v odseku 70. rozsudku), je pri výpočte potrebné zohľadniť aj výšku pasív. Spoločné pasíva, a to záväzky voči veriteľom: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. vo výške 10.561,57 eura, Štátny fond rozvoja bývania vo výške 8.825,33 eura, KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group vo výške 61,14 eura, t.j. celkom v sume 19.448,04 eura, prikázal súd splácať úpadcovi, nakoľko tieto boli prihlásené do konkurzu, kde budú uspokojované. Preto od sumy, ktorú by mal úpadca vyplatiť žalovanej na vyrovnanie podielu podľa predchádzajúceho odseku (106.262,19 eura) bolo potrebné odpočítať polovicu zo sumy 19.448,04 eura, ktorú splatí úpadca na predmetných záväzkoch (9.724,02 eura), teda vyrovnací podiel žalovanej sa znižuje na sumu 96.538,17 eura (106.262,19 eura - 9.724,02 eura). Vzhľadom na uvedené bola žalovanej vo výroku III. rozsudku priznaná voči úpadcovi pohľadávka

vo výške 96.538,17 eura, ako vyrovnací podiel z vyporiadania BSM, aby podiely bývalých manželov na spoločnom majetku boli rovnaké, pričom súd určil úpadcovi na plnenie v zmysle § 232 ods. 3 CSP primerane dlhšiu lehotu, a to 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

87. Špecifikom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov vykonávaného po vyhlásení konkurzu na majetok jedného z nich je, že majetok prikázaný do vlastníctva úpadcu vlastne spadá do konkurznej podstaty, kde bude speňažený. Vzhľadom k tomu, že pohľadávky prihlásené do konkurzného konania úpadcu predstavujú podľa správcu (špecifikácia na pojednávaní dňa 03.09.2015 (č.l. 215) v spojení s doplnením na pojednávaní dňa 13.10.2016 (na č.l. 335) spolu sumu 186.835,42 eura, budú upokojené z masy BSM priznanej úpadcovi v hodnote 291.123,43 eura, čím boli pri vyporiadaní zaniknutého BSM zohľadnené aj záujmy veriteľov úpadcu. Žalovanej bola titulom vyrovnania podielov na majetku priznaná voči úpadcovi pohľadávka vo výške 96.538,17 eura, pričom to, či a v akom poradí bude pohľadávka žalovanej v konkurznom konaní aj uhradená, je už vecou konkurzného konania (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/197/2009 z dňa 15.04.2010). S poukazom na citované ustanovenie § 147 ods. 1 OZ neexistuje dôvod pre uprednostnenie pohľadávky manželky úpadcu v rámci konkurzného konania, pričom je nepochybné, že úpadca a žalovaná počas trvania manželstva nevyužili žiadnu z možností, ktoré im poskytovali ustanovenia § 143a ods. 1 OZ a § 148 ods. 2 OZ na včasné zúženie spoločného majetku manželov.

88. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom navrhnutého svedka J. F., nakoľko k prevodu členských práv k bytu bol vypočutý svedok D. Q. F., pričom výsluch druhého svedka k tým istým okolnostiam by bol nadbytočný a zároveň by ani nemohol viesť k inému rozhodnutiu súdu. Súd nevykonal výsluch svedkyne V. I., nakoľko pre rozhodnutie vo veci nebol potrebný, keď zároveň dôkazné bremeno ohľadom súm zasielaných menovanej niesol žalobca, ktorý vykonanie dôkazu nenavrhol.

89. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

90. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

91. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

92. Uznesením č.k. 11C/49/2014-564 zo dňa 03.05.2017 bolo žalovanej priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu. Žalobca je od súdnych poplatkov oslobodený v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. o) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“).

93. O náhrade trov konania medzi stranami sporu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP vo výroku IV. rozsudku tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Dôvodom bola skutočnosť, že sa rozhodovalo o rozdelení spoločného majetku bývalých manželov, pričom ich nároky na podiely sú rovnaké, a preto aj pomer úspechu vo veci bol na oboch stranách rovnaký.

94. Pokiaľ ide o trovy konania štátu, súd uvádza nasledovné: Uznesením č.k. 11C/49/2014-254 zo dňa 07.01.2016 bola UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. priznaná úhrada nákladov vo výške 2,45 eura, ktorá bola vyplatená zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Uznesením č.k. 11C/49/2014-256 zo dňa 07.01.2016 bola Slovenskej sporiteľni, a.s. priznaná úhrada nákladov vo výške 2x 0,85 eura, t.j. celkom 1,70 eura, ktorá bola vyplatená zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že v priebehu tohto konania bola zo štátneho rozpočtu vyplatená celkom suma 4,15 eur (2,45 eura + 1,70 eura), čím vznikli trovy konania štátu, ktoré je potrebné nahradiť.

95. Náhradu trov konania štátu s účinnosťou do 30.06.2016 upravovalo ustanovenie § 148 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený s tým, že ho nahradil

nový procesný poriadok, zákon č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý trovy štátu neupravuje. Súd preto, rozhodujúc o náhrade trov konania štátu, rozhodol podľa čl. 4 ods. 1 CSP (analogia legis) v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP, keď vo výrokoch V. a VI. rozsudku priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči úpadcovi a žalovanej, a to podľa rozsahu ich úspechu a neúspechu v konaní, t.j. u oboch v rozsahu 50%.

96. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania štátu aplikoval súd rovnaké východiská ako pri rozhodovaní o náhrade trov konania strán sporu uvedené vyššie, t.j. pomer ich úspechu a neúspechu. Nebolo pritom možné prihliadať na oslobodenie žalobcu ako správcu úpadcu od súdnych poplatkov vyplývajúce zo zákona (§ 4 ods. 2 písm. o) ZoSP), ani na oslobodenie žalovanej od súdnych poplatkov vyplývajúce z rozhodnutia súdu (č.l. 564), nakoľko ustanovenie § 148 ods. 1 OSP (podľa ktorého, ak boli u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi znížila o rozsah, ktorý mu súd priznal) nebolo prevzaté do Civilného sporového poriadku. V súčasnosti je možné prihliadať na oslobodenie strany od súdneho poplatku iba v prípade ukladania povinnosti strane zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania (§ 253 ods. 2 CSP). Účelom uvedenej úpravy je, aby strane, ktorá nemá dostatok finančných prostriedkov, nebola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že by nebolo vykonané znalecké dokazovanie v zmysle jej návrhu (viď § 253 ods. 3 CSP). Následne však niet dôvodu, aby strana v prípade neúspechu neznášala okrem trov úspešnejšej strany aj vzniknuté trovy štátu, prihliadajúc na právo štátu vlastníť majetok. Jedinou možnosťou pre nepriznanie náhrady trov štátu voči strane je analogické použitie ustanovenia § 257 CSP, k čomu však súd nevidel dôvod na žiadnej zo strán sporu, pričom v konaní takéto dôvody ani neboli tvrdené.

97. Podporne súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/220/2016 zo dňa 18.07.2016, v ktorého odôvodnení odvolací súd o.i. uviedol, že „keďže podľa § 148 ods. 1 OSP (účinného do 30. 06. 2016) má štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil a v napadnutom uznesení súd prvej inštancie rozhodoval aj o trovách štátu, v dôsledku odvolania podaného v časti trov konania žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade, súd preskúmaval aj výrok napadnutého uznesenia o trovách štátu, pričom vzhľadom k už uvedenému záveru odvolacieho súdu v časti trov konania odvolací súd dospel k záveru, že aj v tejto časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, keďže kopíruje trovy konania účastníkov (R 34/1979), preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj v časti týkajúcej sa trov konania štátu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.“

98. O výške náhrady trov konania štátu (výroky V. a VI.) bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

99. O nároku znaleckej organizácie na zaplatenie znalečného rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, za použitia analogie legis v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP, keď úspech oboch strán sporu bol rovnaký, čo predstavuje výsledok konania relevantný pre rozhodnutie o nároku znaleckej organizácie. V takom rozsahu súd potom vo výrokoch VII. a VIII. rozsudku rozhodol o nároku na znalečné, keď priznal znaleckej organizácii nárok na zaplatenie znalečného od úpadcu a žalovanej v rozsahu 50% súdom priznaného znalečného u každého z nich.

100. Pri rozhodovaní o nároku na znalečné pritom súd aplikoval rovnaké východiská ako pri rozhodovaní o náhrade trov konania strán sporu uvedené vyššie, t.j. pomer ich úspechu a neúspechu. Nebolo pritom možné prihliadať na skutočnosť, že žalobca je zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov a že žalovaná bola rozhodnutím súdu oslobodená od súdnych poplatkov, nakoľko od účinnosti CSP je možné prihliadať na oslobodenie strany od súdneho poplatku iba v prípade ukladania povinnosti strane zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania (podrobne viď odsek 96. rozsudku). Zároveň súd nevidel dôvod na analogické použitie ustanovenia § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa), ktorého použitie je možné len vo výnimočných prípadoch, ktoré v konaní neboli stranami tvrdené ani súdom zistené, pričom samotné oslobodenie od súdnych poplatkov takýmto dôvodom nie je.

101. O výške priznaného znalečného (výroky VII. a VIII.) bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).